

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
FINANCIRANJU VODNOG GOSPODARSTVA
S KONACNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2005.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FINANCIRANJU VODNOG GOSPODARSTVA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnog gospodarstva sadržana je u odredbama članka 2. stavak 4. alineja 1. i članka 52. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01. i 55/01.).

II. OCJENA STANJA I POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

1. Postojeći Zakon o financiranju vodnoga gospodarstva nije u potpunosti uskladen s odrednicama Okvirne direktive o vodama (2000/60/EC). Naime člankom 9. Okvirne direktive o vodama traži se od zemalja članica uvođenje načela povrata troškova od vodnih usluga uključujući i troškove zaštite okoliša, zaštite voda sukladno ekonomskoj analizi i u uskladenosti s načelom »onečišćivac placa«, a sa ciljem da politika cijena vode predstavlja odgovarajući poticaj korisnicima da koriste vodne resurse učinkovito i time doprinesu ostvarenju ciljeva iz Okvirne direktive o vodama na svakom vodnom području. Direktiva traži da se osigura odgovarajući doprinos raznih korisnika voda podijeljenih najmanje na industriju, kucanstva i poljoprivredu.

Iako su načela »onečišćivac placa« i »povrata troškova«, bili prisutni u postojećem Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva, i to: prvo načelo dosljednije (kroz normiranje naknade za zaštitu voda), a drugo djelomice kroz pravilo da »visina naknade za zaštitu voda (...) ne može biti manja od cijene pročišćavanja otpadnih voda« (čl. 14. st. 4. postojećega Zakona), ističemo da prvo nije bilo sveobuhvatno, a drugo nije bilo primjenjivano jer je visina naknade za zaštitu voda (0,9 kn m³), redovito bila manja od prosječnih troškova pročišćavanja otpadnih voda.

Načelo »onečišćivac placa«, nije obuhvatilo korisnike voda u sektoru poljoprivrede, koji rabe kemikalije (mineralna gnojiva i sredstva za zaštitu bilja) koje mogu dospjeti u vode i onečistiti ih.

2. Člankom 2. točka 4. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva («Narodne novine», broj 107/95, 19/96 i 88/98) uređeno je da se sredstva za financiranje gradnje novih vodnih građevina za vodoopskrbu i za zaštitu voda, koja nisu u vlasništvu Republike Hrvatske, daju kao kreditna sredstva ili kao sudjelovanje u vlasništvu. Na osnovu tih odredbi Hrvatske vode su jednom dijelu komunalnih operatera dodjeljivala kredite po osnovi uloženi sredstva naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda, a drugi dio je optirao za dokapitalizaciju. Servisiranje duga po kreditima je bilo neredovito i nedostatno. U pravilu je optiranje za kredit podrazumijevalo povećanje

cijena usluga vodoopskrbe i odvodnje, na što su se rijetke sredine odlucile. S druge strane postojeći prihodi iz cijena komunalnih usluga i općinskih/gradskih proračuna nisu bili često dostatni pokriveni ni troškove održavanja postojeće infrastrukture. Očekivati povrat danih kredita pod važećim ili reprogramiranim (čak i povoljnijim) uvjetima nije realno. Niti provedba dokapitalizacija nije dala očekivane rezultate. Komunalna društva u pravilu posluju na granici rentabilnosti, a mnoga i ispod nje, pa se od dividende ne može očekivati povrat sredstava u programe vodnoga gospodarstva. Upitna je i sama osnova kreditiranja. Potrošači usluga vodoopskrbe i odvodnje, jednom se terete naknadom za zaštitu voda i naknadom za korištenje voda, koja se ubire, između ostaloga, za sufinanciranje komunalne vodne infrastrukture. Ta se sredstva potom plasiraju komunalnim investitorima kao kredit, a oni iznose anuiteta prevladavaju kroz cijenu komunalnih usluga na potrošače. Evidentno je da jedan te isti potrošač dva puta plaća cijenu razvika: jednom kroz javni prihod (vodne naknade), a drugi puta (istina s vremenskim odmakom) kroz cijenu komunalne usluge (koja sadržava iznos anuiteta).

Dokapitalizacija je također izazvala dvije skupine problema. Jedni su sustavne i temeljne, a drugi provedbene naravi.

Sustavni - Država putem Hrvatskih voda stječe pravo poslovnoga odlučivanja u komunalnim društvima. To stjecanje nema svog racionalnoga cilja jer nema povrata sredstava kroz dividendu, kako smo već objasnili. Destruira se i zakonska koncepcija diobe nadležnosti u vodnom sektoru, između Države i jedinica lokalne samouprave. Naime, gradnje, održavanje i upravljanje komunalnom vodnom infrastrukturom (što je nadležnost jedinica lokalne samouprave) i sufinanciranje održivoga razvika u komunalnoj djelatnosti, po načelima solidarnosti i prioriteta (što je nadležnost Države putem Hrvatskih voda, ministarstava i fondova) isprepliće se kroz vlasničku strukturu komunalnih društava, pa se pokreću inicijative da osnivači snose gubitke, snose troškove održavanja sustava, utjecu na lokalnu kadrovsku politiku, tj. u konačnici preuzimaju ulogu jedinica lokalne samouprave.

U provedbenom smislu – postoje najmanje tri bitna problema. Opcija dokapitalizacije se ne može uopće koristiti pri ugovaranju s jedinicama lokalne samouprave. A upravo općine (putem vlastitih pogona) obavljaju komunalne djelatnosti u mnogim malim sredinama koje imaju neriješenu vodoopskrbu i odvodnju i korisnici su sredstava iz fondova Hrvatskih voda. Nadalje, pošto se ugovori o sufinanciranju, zbog godišnjeg planiranja i osiguravanja sredstava, sklapaju godišnje, potrebno je svake godine provoditi postupak dokapitalizacije komunalnih trgovačkih društava što je relativno skup, složen i dugotrajan posao koji je vrlo teško i neracionalno provoditi jednom godišnje. Treće, dokapitalizacija ili preuzimanje udjela imaju svoje zakonsko ograničenje, koje je definirano člankom 7. Zakonu o komunalnom gospodarstvu prema kojem jedinice lokalne samouprave moraju imati najmanje 51% udjela odnosno dionica čime se objektivno iscrpljuje i mogućnost korištenja ove opcije.

3. Do male zakonodavne reforme u 1998. godini jedini izvor financiranja održavanja regulacijsko - zaštitnih vodnih građevina na državnim vodama bio je vodni doprinos, koji su plaćali poslodavci u Republici Hrvatskoj (instituti datira iz 1975. godine) postotkom na bruto plaće zaposlenih. Ukidanjem vodnoga doprinosa jedini izvor prihoda za ove potrebe je postao državni proračun. Državni je proračun varirao godišnje prihode za ove potrebe i to: 2000. godine 280 mil. kn, 2003. godine 187 mil. kn, a 2004. godine

105 mil. kn (što je najniža razina u sedam planskih godina od 1998 do 2005), te 198. mil. kn u 2005. g. Premda se troškovi održavanja vodnoga sustava na državnim vodama (sada vode I reda, po prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama) mogu egzaktno prikazati i obrazložiti te prema ocjeni stručnih službi iznose cca 403. mil. kn, iz godine u godinu, sredstva za njihovo pokrivanje se nedostavno planiraju u državnim proračunima.

4. Postojecim Zakonom o financiranju vodnoga gospodarstva nije bilo riješeno financiranje održavanja detaljne kanalske mreže kod izgrađenih sustava melioracijske odvodnje (kanali III i IV reda) a koji su u vlasništvu županija, budući je Zakon o vodama odredio je da ove objekte održavaju korisnici melioracijskog sustava (članak 103. stavak 2.). Kako nijedan od Zakona nije ponudio sustavno rješenje ovoga problema, to je u praksi dovelo do zapuštenosti tih sustava i smanjenja njihove funkcionalne vrijednosti.

5. Financiranje održavanja sustava navodnjavanja u vlasništvu županija, nije postojecim Zakonom bilo sustavno riješeno posljedica čega se ocituje u činjenici da je ovaj vid korištenja voda u svrhu poboljšanja uvjeta poljoprivredne proizvodnje bio potpuno zapostavljen. Kako je Zakon o vodama ovaj vid korištenja voda tretirao strogo po korisničkom nacelu, to je ovaj Zakon ponudio samo kao iznimnu opciju financiranje sredstvima naknade za korištenje voda (članak 9. stavak 3. postojećega Zakona).

6. Postojecim Zakonom o financiranju vodnoga gospodarstva koji je komplementaran propis Zakonu o vodama, verificirana je stroga centralizacija u vodnom sektoru uvedena Zakonom o vodama, koje je svu odgovornost za funkcioniranje vodnoga sustava, izuzev komunalne infrastrukture (što uređuje Zakon o komunalnom gospodarstvu), povjerio Hrvatskim vodama. Određenim je odredbama osigurana participacija županija u odlučivanju upravljanjem lokalnim vodama i melioracijskim sustavima za odvodnju (osnovni objekti), no te su odredbe u praksi više demonstrirale nedjelotvornost i tromost sustava, nego kreativnu suradnju. Tijekom 10-godišnje primjene obaju Zakona, pokazala se potreba da se jedan dio funkcija u vodnom sektoru decentralizira, na način da se izricito odredi odgovornost za održavanje dijela vodnoga sustava koji je najbliži korisnicima (javni objekti detaljne melioracijske odvodnje i javni objekti melioracijskog navodnjavanja). I prema odredbama postojećega Zakona o vodama, ti su objekti u vlasništvu županija, kada su izgrađeni javnim sredstvima (proračuna Republike, županija, gradova i općina), a odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama, te Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, reafirmira se načelo da je vlasnik odgovoran za održavanje svojih objekata. Ovaj je prijedlog sukladan zahtjevu iz Mišljenja Europske komisije o procesu stjecanja statusa kandidata (Avis Europske komisije) o potrebi decentralizacije državnih funkcija.

Posljedice koje ce donošenjem Zakona proisteci

1. Zakon ce se na nacelnoj razini i razini pojedinačnih normi uskladiti s Okvirnom direktivom o vodama EU. Definirati ce se opseg nacela „ekonomske cijene vode“ i „povrata troškova od vodnih usluga“, a podzakonskim aktima (odlukama Vlade Republike Hrvatske o visini naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda) osigurati primjena toga nacela u cijeni vode. Proširiti ce se obuhvat nacela »onečišćivac placa«, na raspršene izvore onečišćenja u Zakonu i podzakonskom aktu (Pravilniku o obracunu i placanju naknade za zaštitu voda).

2. Sredstva naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda dodjeljivat ce se nepovratno u komunalni javni sektor. Postojeci udjeli, dionice i suvlasnicka prava Hrvatskih voda prenijet ce se na jedinice lokalne samouprave, a kreditni dugovi otpustiti u neispunjenom dijelu.

3. Iznalaženjem stabilnoga izvora financiranja tehnickog i gospodarskoga održavanja vodnih gradevina na vodama I i II reda, tj. vodnoga doprinosu, uz dio sredstava naknade za uredenje voda, sustav zaštite od štetnog djelovanja voda (poplave, bujice i led) bit ce osposobljen i funkcionalan.

4. Uredit ce se sustav financiranja održavanja objekata detaljne melioracijske odvodnje u vlasništvu županija, što je komplementarno s odredbom Zakona o vodama da županije postaju odgovorne za tehnicko i gospodarsko održavanje ovih objekata.

5. Uredit ce se sustav financiranja održavanja objekata melioracijskoga navodnjavanja u vlasništvu županija, a istodobno je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o vodama je otvorio opciju da se državno financiranje izgradnje ovih objekata, kroz Nacionalni program navodnjavanja, se usmjeri ili prema organiziranom privatnom korisniku (zadruga, trgovačka društva) ili prema županijama.

6. Decentralizacija zapoceta odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama, prijenosom odgovornosti za održavanje objekata detaljne melioracijske odvodnje u vlasništvu županija, sa zemljovlasnika na županije, potvrdit ce se novim sustavom financiranja ovih namjena, prema ovom Zakonu. Isti ciljevi se postižu i kod poslova održavanja objekata melioracijskoga navodnjavanja u vlasništvu županija.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM

Predmetni Nacrt prijedloga Zakona izraden je tako da se postojeci Zakon o financiranju vodnoga gospodarstva uskladi s Okvirnom direktivom o vodama EU no ucinjene su i bitne poboljšice u cilju osiguravanja potrebnih sredstava za održavanje vec izgradenih sustava.

Osnovna pitanja koje Zakon predlaže urediti su kako slijedi:

Uvesti nacelo da voda ima svoju ekonomsku vrijednost koju cine svi izdaci potrebni za osiguranje njezine dostupnosti i zaštitu, kao i za izgradnju i održavanje vodnih sustava, te povrat tih sredstava kroz cijenu vode i kroz placanje vodnih naknada, što je uskladenje sa Okvirnom direktivom o vodama EU (ili u tekstu: ODV).

Proširiti predmetnu osnovicu naknade za zaštitu voda na izvore tzv. raspršenih onecišćenja, tj. naknadom opteretiti pravne i fizicke osobe koje stavljaju u promet ili za svoje potrebe uvoze mineralna gnojiva i/ili sredstva za zaštitu bilja, što je takoder uskladenje s ODV-om, s ciljem pune afirmacije nacela da svaki oncišcivac voda placa.

Uvesti nacelo nepovratnoga (su)financiranja izgradnje vodnih gradevina javne vodoopskrbe, odvodnje i procišćavanja otpadnih voda sredstvima naknade za zaštitu voda i naknade za korištenje voda. Uvodenjem toga nacela eliminirati dvostruko terećenje korisnika, jednom kroz naplacenu naknadu, a drugi put kroz povrat anuiteta kredita koji su po postojećem Zakonu Hrvatske vode dodjeljiva le komunalnim operaterima odnosno eliminirati nesvrhoviti ulazak države (putem Hrvatskih voda) u udjelicarsku/dionicarsku strukturu komunalnih društava. Iznimka od nacela je mogućnost sufinanciranja i financiranja izgradnje vodnih gradevina za procišćavanja tehnoloških odnosno sanitarnih otpadnih voda koje grade pravne ili fizicke osobe u obliku dodjele kredita.

Uvesti novu vodnu naknadu – vodni doprinos kao stabilan izvor za financiranje poslova redovnog tehnickog i gospodarskog održavanja vodotoka, regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina te pripremu planova za obranu od poplava, erozija i bujica i sl. koja se koristi na cijelom podrucju RH po nacelu solidarnosti i prioriteta, jer postojeća sredstva koja su se osiguravala u Državnom proračunu RH nisu bila ni približno dostatna za ove namjene i prouzročila su nedostatno održavanje vec izgradenih sustava i smanjenje njihove funkcionalne sposobnosti,

Slivnu vodnu naknadu ukinuti, a njenu predmetnu osnovicu razdijeliti na 3 vodne naknade: naknadu za uredenje voda, naknadu za melioracijsku odvodnju i naknadu za melioracijsko navodnjavanje.

Naknada za uredenje voda treba u svojoj funkciji zamijeniti slivnu vodnu naknadu, ali sada sa smanjenom predmetnom osnovicom (isključenje poljoprivrednog zemljišta). Stoga da bi sustav funkcionirao po novim postavkama bitno je uvesti doprinos za obranu od poplava, koji je po funkciji komplementaran naknadi za uredenje voda. Naime, obje služe tehnickom i gospodarskom održavanju vodotoka i javnoga vodnoga dobra (na vodama I i II reda) s tim da se doprinos za obranu od poplava troši prema nacelu solidarnosti na cijelom podrucju Republike, a naknada za uredenje voda na vodnom podrucju na kojem je ubrana. Naknada za uredenje voda dodatno služi održavanju objekata osnovne melioracijske odvodnje (crpne stanice, kanali I i II reda).

Uvesti naknadu za melioracijsku odvodnju i naknada za melioracijsko navodnjavanje, predmetnu osnovicu kojih cini poljoprivredno zemljište. Prva služi tehnickom i gospodarskom održavanju županijskih objekata detaljne melioracijske odvodnje (kanali III i IV reda). Druga služi održavanju objekata za melioracijsko

navodnjavanje u vlasništvu županija. Naknade su uređenje na sličan način, osim dvije bitne iznimke: (1) naknada za melioracijsko navodnjavanje se uvodi po slobodnoj ocjeni županije (cl.25.st.1.), (2) krug obveznika naknade za melioracijsko navodnjavanje je sveden isključivo na korisnike melioracijskog sustava (cl.25. st.2.), pa se time niti načelo solidarnosti ne primjenjuje na trošenje sredstava ove naknade. Obje su naknade prihod županije. Kod obje naknade primijeniti načelo »Tko duguje državi (na bilo kojoj razini ustrojstva) ne može od nje potraživati«, te uvesti odredbu o sustezi isplate poticaja osobama u visini njihovoga duga po ovim naknadama.

Pojednostaviti obracun naknade za uređenje voda za nekretnine za koje se naplacuje komunalna naknada. Postojeca 4 pravna postupka (2 u obracunu i 2 u prisilnoj naplati) supstituirati modelom po kojem se naknada za uređenje voda obracunava i naplacuje u obliku prireza na komunalnu naknadu. Predloženim rješenjem smanjuje se administriranje i znatno smanjuju troškovi prikupljanja ove naknade.

Razraditi postupke donošenja rješenja o obracunu vodnih naknada i žalbeni postupak, te provođenje ovrhe i obracun zatezних kamata za slucajeve neplacanja odnosno nepravodobnog placanja vodnih naknada,

Urediti nadzor provedbe ovog Zakona i propisa donešenih na temelju njega, po Hrvatskim vodama u odnosu na osobe koje su po ovom Zakonu dužne obracunavati i placati naknadu za korištenje voda, naknadu za zaštitu voda i naknadu za uređenje voda, tj. isporučitelje komunalne usluge vodoopskrbe i tijela odnosno osobe, koje temeljem akta jedinice lokalne samouprave naplacuju komunalnu naknadu.

U duljem prijelaznom razdoblju (do 1. siječnja 2009.) osigurati da Vlada Republike Hrvatske, umjesto županija, propisuje visinu naknade za melioracijsku odvodnju, te da istu prihoduju i koriste Hrvatske vode za tehničko i gospodarsko održavanje županijskih objekata detaljne melioracijske odvodnje (kanali III i IV reda). Ova je prijelazna odredba uskladenjena s prijelaznom odredbom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama, o vremenu preuzimanja odgovornosti održavanja ovih objekata.

Uz naprijed recena najznacajnija pitanja, predlaže se i uskladivanje sa Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija, te zamjena nazivlja Državna uprava za vode sa ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo i ravnatelj sa ministar nadležan za vodno gospodarstvo.

IV. SREDSTVA POTREBNA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona osiguravaju se sredstva koji su izvanproracunska javna davanja. Sredstva Državnoga proračuna ubuduće bi služila samo za namjene izgradnje regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina na godišnjoj razini od cca 80 mil. kuna. Troškove prijenosa udjela i dionica (javnobilježničke pristojbe i nagrade, sudske pristojbe i dr.) na jedinice lokalne samouprave - vlasnike komunalnih trgovačkih društava snosit će stjecatelji udjela i dionica.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Ovaj Zakon bi se trebao početi primjenjivati najkasnije od 1. siječnja 2006. kako bi se spriječili veći poremećaji u financiranju i funkcioniranju vodnoga gospodarstva, stoga se predlaže donošenje ovog Zakona u hitnom postupku, sukladno članku 159. stavak 1. Poslovnika Hrvatskog sabora (»Narodne novine« broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03. i 58/04.).

Odredbe ovoga Zakona uskladuju se sa propisima Europske unije (relevantnim direktivama, posebice Okvirnom direktivom o vodama), stoga su i po članku 161. stavak 1. Poslovnika Hrvatskog sabora ispunjeni uvjeti za predlaganje donošenja ovoga Zakona po hitnom postupku.

VI. TEKST VAŽEĆEG ZAKONA (IZVADAK), PRILAŽE SE

Nalazi se upriloženo ovog nacrtu Prijedloga Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva.

VII. KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FINANCIRANJU VODNOG GOSPODARSTVA

Konacni prijedlog Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o financiranju vodnog gospodarstva, s obrazloženjem, glasi:

KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FINANCIRANJU VODNOGA GOSPODARSTVA

Clanak 1.

U Zakonu o financiranju vodnog gospodarstva (»Narodne novine«, broj 107/95, 19/96 i 88/98) rijeci:

- »Državna uprava za vode« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se rijecima: »ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo« u odgovarajućem padežu;

- »ravnatelj Državne uprave za vode« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se rijecima: »ministar nadležan za vodno gospodarstvo« u odgovarajućem padežu;

Uz rijeci: »Hrvatske vode« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, brišu se znaci navoda.

Clanak 2.

Clanak 2. mijenja se i glasi:

»Financiranje vodnog gospodarstva zasniva se na nacelima:

1. Sredstva za financiranje vodnog gospodarstva, osiguravaju se iz vodnih naknada koju placaju korisnici vodnog sustava odnosno oneciscivaci voda, te drugih sredstava određenih ovim Zakonom;
2. Sredstva vodnih naknada mogu se koristiti samo za namjene određene ovim Zakonom;
3. Sredstva vodnih naknada koriste se solidarno među svim korisnicima i prema prvenstvu u potrebama na području Republike Hrvatske, na vodnom području odnosno na području županije, osim u slučaju kada je ovim Zakonom drugacije određeno (melioracijski sustavi za navodnjavanje);
4. Voda ima svoju ekonomsku vrijednost koju cine izdaci potrebni radi osiguranja njene dostupnosti i zaštite, te radi izgradnje i održavanja vodnih sustava, i tu vrijednost cijena vode mora izraziti. Povrat tih izdataka osigurava se jednim dijelom placanjem cijena vodnih usluga i naknada na jedinicu vode prema propisima o komunalnom gospodarstvu, a drugim dijelom placanjem naknada na jedinicu vode prema Zakonu o vodama i ovom Zakonu;
5. Sredstva naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda nepovratno se dodjeljuju isporuciteljima komunalnih usluga opskrbe pitkom vodom, odvodnje i proiscavanja otpadnih voda, radi sufinansiranja ili financiranja gradnje vodnih gradevina za korištenje odnosno zaštitu voda. Korisnici usluga ne mogu biti dodatno opterećeni (kroz cijenu usluge ili na dr. nacine) troškovima gradnje tih gradevina u opsegu u kojem su isti financirani sredstvima iz ove tocke;

6. Sredstva naknade za zaštitu voda mogu se dodijeliti i osobama koje ispuštaju tehnološke otpadne vode, radi sufinanciranja ili financiranja izgradnje vodnih građevina za pročišćavanje tehnoloških otpadnih voda, kao i osobama koje ispuštaju sanitarne otpadne vode, a koje se ne mogu priključiti na sustav javne odvodnje, radi sufinanciranja ili financiranja gradnje vodnih građevina za pročišćavanje sanitarnih otpadnih voda. Ako su te građevine u vlasništvu Republike Hrvatske, ili u vlasništvu pravnih osoba kojima je osnivač ili pretežiti udjelničar ili dioničar Republika Hrvatska, sredstva se dodjeljuju nepovratno pod uvjetom iz točke 5. ovoga članka, a ako nisu dodjeljuju se kao krediti.«

Članak 3.

U članku 3. točki 1. podtočki 1.1. riječi: »vodnogospodarskih osnova i planova« zamjenjuju se riječima: »nacrt Strategije upravljanja vodama, planova upravljanja vodnim područjem i Plana upravljanja vodama«.

U podtočki 1.2. riječi: »vodnog informatičkog sustava i vodne dokumentacije« zamjenjuju se riječima: »Informacijskog sustava voda«.

U podtočki 1.3. riječi: »poslovi u vezi s davanjem koncesija« zamjenjuju se riječima: »nadzor nad koncesijama izdanim«.

U podtočki 1.6. riječ: »izračunavanja« zamjenjuje se riječju: »izvršavanja«.

U točki 5. iza riječi: »sustava« dodaju se riječi: »u vlasništvu županija,«.

Podtočka 5.3. briše se.

Članak 4.

U članku 4. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

»2. vodne naknade,«,

Točke 3, 4. i 5. brišu se.

Dosadašnja točka 6. koja postaje točka 3. mijenja se i glasi:

»proracuni jedinica područne (regionalne) samouprave i jedinica lokalne samouprave,«

Dosadašnja točka 7. postaje točka 4.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»Vodne naknade iz točke 2. stavka 1. ovoga članka su:

1. vodni doprinos,
2. naknada za korištenje voda,

3. naknada za zaštitu voda,
4. naknada za vadenje pijeska i šljunka,
5. naknada za uređenje voda,
6. naknada za melioracijsku odvodnju, i
7. naknada za melioracijsko navodnjavanje.

Vodne naknade su javna davanja.«

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5., 6. i 7. koji glase:

»Obracun i naplata vodnih naknada iz stavka 2. tocke 1. do 5. ovoga clanka u interesu je Republike Hrvatske.

Obracun i naplata vodnih naknada iz stavka 2. tocke 6. i 7. ovoga clanka u interesu je županije.

Vodne naknade iz stavka 2. tocke 1. do 5. ovoga clanka prihod su Hrvatskih voda.

Vodne naknade iz stavka 2. tocke 6. i 7. ovoga clanka prihod su prorcuna županije.«

Clanak 5.

Clanak 5. mijenja se i glasi:

»Sredstva državnog prorcuna koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. tocka 2. podtocka 2.3 ovoga Zakona.

Potrebna sredstva državnog prorcuna za namjene iz stavka 1. ovoga clanka utvrduju se na temelju programa gradjenja regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina.«

Clanak 6.

U glavi II iza clanka 5. dodaju se novi nazivi poglavlja 2. koji glasi: »2. Vodni doprinos« i novi clanci 6. i 7. koji glase:

»Clanak 6.

Vodni doprinos placa se na gradnju gradevina.

Obveznik vodnoga doprinosa je investitor u smislu propisa o gradnji.

Clanak 7.

Osnovica za placanje vodnoga doprinosa prostorni je metar (m³):

- stvarnog obujma nove gradevine, koja nije gradevina iz alineje 2. ili 3. ovog clanka, odnosno
- razlike između stvarnog obujma gradevine koja se uklanja radi gradnje nove gradevine i stvarnog obujma nove gradevine, odnosno
- razlike između stvarnog obujma postojeće gradevine koja se dograđuje ili nadograđuje i stvarnog obujma dograđene ili izgrađene nove gradevine.

Osnovica izracuna vodnoga doprinosa za prometnice i druge otvorene gradevine, cetvorni je metar (m²) tlocrtne površine.«

U glavi II dosadašnji nazivi poglavlja 2., 3. i 4. postaju nazivi poglavlja 3., 4. i 5.

Clanak 7.

Clanak 8. mijenja se i glasi:

»Visinu vodnoga doprinosa određuje Vlada Republike Hrvatske uredbom.

Uredbom iz stavka 1. ovoga clanka može se urediti različita visina vodnoga doprinosa u raznim područjima Republike Hrvatske.

Sredstva vodnoga doprinosa koriste se na državnom području Republike Hrvatske.

Sredstva vodnoga doprinosa koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. točka 1. i točka 2. podtočke 2.1. i 2.2. ovoga Zakona.

Sredstva vodnoga doprinosa, iznimno od stavka 4. ovoga clanka, mogu se koristiti i za gradnju regulacijsko-zaštitnih vodnih gradevina iz clanka 3. točka 2.podtočka 2.3. čija gradnja uslijed štetnoga djelovanja voda ne trpi odgodu.«

Clanak 8.

U clanku 9. stavak 3. briše se.

Clanak 9.

U clanku 12. stavku 1. riječ: »(tarifa)« briše se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Odluka iz stavka 1. ovoga clanka objavljuje se u »Narodnim novinama«.«

Stavak 3. briše se.

Clanak 10.

U clanku 13. stavku 1. rijeci: »za onečišćavanje i zagađivanje voda« zamjenjuju se riječima: »zbog onečišćenja voda«.

Clanak 11.

U clanku 14. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»Naknadu za zaštitu voda placaju pravne i fizicke osobe:

- koje ispuštaju otpadne vode,
- koje stavljaju u promet ili za vlastite potrebe uvoze mineralna gnojiva i sredstva za zaštitu bilja.

Naknada za zaštitu voda iz stavka 1. alineje 1. ovoga clanka placa se prema kolicini ispuštene otpadne vode, te stupnju onečišćenja ispuštene otpadne vode i/ili porastu temperature ispuštene vode iznad propisanih granicnih vrijednosti.«

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»Naknada za zaštitu voda iz stavka 1. alineje 2. ovoga clanka placa se prema kolicini mineralnih gnojiva i/ili sredstava za zaštitu bilja koja se stavlja u promet odnosno uvozi za vlastite potrebe.«

Iza dosadašnjeg stavka 3. koji postaje stavak 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»Odluka iz stavka 4. ovoga clanka objavljuje se u »Narodnim novinama«.«

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 6.

Clanak 12.

U clanku 16. stavku 3. iza rijeci: »vodama« briše se zarez, a rijeci: »koje se koriste za gradenje i održavanje vodotoka i vodnih gradevina« zamjenjuju se riječima: »iz clanka 53.a Zakona o vodama«.

Clanak 13.

U glavi II ispred clanka 17. naziv poglavlja 5. koji glasi: »Slivna vodna naknada« zamjenjuje se nazivom poglavlja: »6. Naknada za uređenje voda«.

Clanak 17. mijenja se i glasi:

»Naknadu za uređenje voda placaju vlasnici ili drugi nositelji ovlasti korištenja i/ili upravljanja nekretninama iz clanka 18. ovoga Zakona.

Drugi nositelji ovlasti korištenja i/ili upravljanja iz stavka 1. ovoga clanka jesu osobe ili organizacije ili tijela pravne osobe koje na temelju zakona, podzakonskoga akta, ugovora ili na temelju akta nadležnog tijela, koriste i/ili upravljaju nekretninama.

Sredstva naknade za uređenje voda koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. tocke 1. i tocke 2. podtocke 2.1. i 2.2. ovoga Zakona, te za financiranje namjena iz clanka 3. tocke 5. podtocke 5.1. i 5.2. ovoga Zakona na osnovnim gradevinama melioracijske odvodnje .

Na korištenje sredstava naknade za uređenje voda primjenjuje se i odredba clanka 8. stavka 5. ovoga Zakona.

Naknada za uređenje voda koristi se na vodnom podrucju na kojem je ostvarena.«

Clanak 14.

Clanak 18. mijenja se i glasi:

»Naknada za uređenje voda placa se na:

1. poslovne prostorije koje su namijenjene obavljanju gospodarskih i drugih djelatnosti, ukljucivo djelatnosti neprofitnih osoba, te tijela Republike Hrvatske, jedinica podrucne (regionalne) samouprave i jedinica lokalne samouprave,
2. stambeni prostor, ukljucujuci kuce za odmor i garažni prostor,
3. izgradeno gradevinsko zemljište,
4. neizgradeno gradevinsko zemljište,
5. objekte komunalne infrastrukture, na športske objekte i druge nekretnine u javnoj uporabi (parkovi, tržnice, kupališta i dr.),
6. zemljište pod prometnicama (cestama, željeznicom, lukama, pristaništima, zracnim lukama i dr.), te pod dalekovodima i produktovodima,
7. šume, šumsko zemljište, i
8. zemljište koje pripada pomorskom dobru na koje izdana koncesija

Izgradeno gradevinsko zemljište, u smislu ovoga Zakona, je zemljište koje se nalazi unutar granice gradevinskog podrucja naselja, a na kojem su, u skladu s prostornim planom, izgradene gradevine.

Neizgrađeno građevinsko zemljište, u smislu ovoga Zakona, je zemljište iz stavka 2. ovoga članka, na kojemu nije izgrađena građevina, kao i zemljište na kojem se nalaze ostaci nekadašnje građevine. «

Članak 15.

Članak 19. mijenja se i glasi:

» Naknada za uređenje voda ne plaća se na površinu zemljišta ispod građevina i privremenih objekata na koje se plaća naknada za uređenje voda iz članka 18. ovoga Zakona. «

Članak 16.

Članak 20. mijenja se i glasi:

» Osnovica za obracun naknade za uređenje voda četvorni je metar (m²) predmetne nekretnine.«

Članak 17.

Članak 21. mijenja se i glasi:

» Visinu naknade za uređenje voda određuje Vlada Republike Hrvatske uredbom.

Uredbom iz stavka 1. ovoga članka mogu se urediti izuzeca od plaćanja, oslobodenja i olakšice, a propisom iz članka 44. ovoga Zakona propisat će se postupak za njihovo ostvarenje.«

Članak 18.

U glavi II ispred članka 22. dodaje se novi naziv poglavlja koji glasi: »7. Naknada za melioracijsku odvodnju«.

Članak 22. mijenja se i glasi:

» Naknadu za melioracijsku odvodnju placaju vlasnici poljoprivrednoga zemljišta na području županije u kojoj je izgrađen melioracijski sustav odvodnje u njenom vlasništvu, ili drugi nositelji ovlasti korištenja i/ili upravljanja iz članka 17. stavka 2. ovoga Zakona, nad poljoprivrednim zemljištem.

Sredstva naknade za melioracijsku odvodnju koriste se za financiranje namjena iz članka 3. točka 5. podtočke 5.1. i 5.2. ovoga Zakona na građevinama detaljne melioracijske odvodnje.

Naknada za melioracijsku odvodnju koristi se na području županije na kojem je ostvarena.«

Clanak 19.

Clanak 23. mijenja se i glasi:

»Osnovica za obracun naknade za melioracijsku odvodnju je jedinica površine (hektar, cetvorni metar) predmetne nekretnine.

Odlukom iz clanka 24. ovoga Zakona može se propisati da je osnovica za obracun vodne naknade jedinica površine (hektar/cetvorni metar) i katastarska kultura ili jedinica površine (hektar/cetvorni metar), katastarska kultura i katastarska klasa.«

Clanak 20.

Clanak 24. mijenja se i glasi:

»Visinu naknade za melioracijsku odvodnju određuje županijska skupština.

Propisom iz stavka 1. ovoga clanka mogu se urediti izuzeca od placanja, oslobodenja i olakšice, te postupak za njihovo ostvarenje.«

Clanak 21.

U glavi II ispred clanka 25. dodaje se novi naziv poglavlja 8. koji glasi:»8. Naknada za melioracijsko navodnjavanje«.

Clanak 25. mijenja se i glasi:

»Županija u cijem je vlasništvu izgrađen melioracijski sustav za navodnjavanje, ovlaštena je propisati obvezu placanja naknade za melioracijsko navodnjavanje.

Naknadu za melioracijsko navodnjavanjeplacaju obveznici naknade za melioracijsku odvodnju iz clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona, koji koriste melioracijski sustav iz stavka 1. ovoga clanka.

Sredstva naknade za melioracijsko navodnjavanje koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. tocka 5. podtocke 5.1. i 5.2. ovoga Zakona na gradevinama za melioracijsko navodnjavanje u vlasništvu županije.

Naknada za melioracijsko navodnjavanje koristi se na podrucju županije na kojem je ostvarena.«

Clanak 22.

U glavi II ispred clanka 26. naziv poglavlja 6. koji glasi: »6. Sredstva proracuna« briše se.

Clanak 26. mijenja se i glasi:

»Odredbe clanaka 23. i 24. ovoga Zakona primjenjuju se i na naknadu za melioracijsko navodnjavanje.«

Clanak 23.

U glavi II ispred clanka 26. dodaje se novi naziv poglavlja 9. koji glasi: »9. Proracuni jedinica podrucne (regionalne) samouprave i jedinica lokalne samouprave«.

Clanak 27. mijenja se i glasi:

»Jedinice podrucne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave ovlaštene su sufinancirati i/ili financirati gradenje i/ili tehnicko-gospodarsko održavanje regulacijsko zaštitnih vodnih gradevina i gradevina osnovne melioracijske odvodnje.

Sredstva iz stavka 1. ovoga clanka doznacuju se Hrvatskim vodama na nacin i u rokovima koje sporazumno utvrduju Hrvatske vode i ulagac.«

Clanak 24.

Clanak 28. briše se.

Clanak 25.

Ispred clanka 29. naziv poglavlja 7. postaje naziv poglavlja 10.

U clanku 29. stavak 3. briše se.

Clanak 26.

U glavi III ispred clanka 31. dodaje se novi naziv poglavlja 1. koji glasi: »1. Obracun i placanje vodnoga doprinosa« i novi clanak 30. koji glasi:

»Clanak 30.

Obracun i naplatu vodnoga doprinosa obavljaju Hrvatske vode.

Iznos vodnoga doprinosa kojeg placa pojedini obveznik utvrđuje se rješenjem Hrvatskih voda.

Odredbe Zakona o gradnji kojima se uređuje obveza placanja komunalnoga doprinosa prije izdavanja gradevinske dozvole, primjenjuju se i na placanje vodnoga doprinosa.«

U glavi III dosadašnji nazivi poglavlja 1., 2. i 3. postaju nazivi poglavlja 2., 3. i 4.

Clanak 27.

U clanku 31. stavak 1. briše se.

Stavak 2. postaje stavak 1.

Stavci 3., 4. i 5. koji postaju stavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»Naknadu za korištenje voda od pravnih i fizickih osoba prikljucenih na javni vodoopskrbni sustav obracunavaju i naplacuju isporucitelji komunalne usluge opskrbe pitkom vodom. Naplacene iznose naknade, isporucitelji komunalne usluge doznacuju Hrvatskim vodama u rokovima i na nacin određen propisom iz clanka 44. ovog Zakona.

Iznos naknade za korištenje voda, koju placa pojedini obveznik, utvrđuje se rješanjem Hrvatskih voda, kada one obracunavaju naknadu za korištenje voda odnosno racunom isporucitelja komunalne usluge kada on obracunava naknadu za korištenje voda.

Za poslove iz stavka 2. ovoga clanka isporucitelju komunalne usluge pripada naknada u visini od 5% naplacene naknade za korištenje voda.«

Clanak 28.

U clanku 32. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Pravne, odnosno fizicke osobe korisnici vodne snage za proizvodnju elektricne energije samostalno tj. bez izdavanja posebnoga rješenja ili drugoga pravnoga akta obracunavaju i placaju naknadu za korištenje voda prema ukupno proizvedenoj kolicini elektricne energije izraženoj u kWh u proteklom mjesecu, u rokovima određenim propisom iz clanka 44. ovoga Zakona, a po konacnom obracunu naknade za korištenje voda, u rokovima određenim rješanjem iz stavka 2. ovoga clanka.«

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»Pravne, odnosno fizicke osobe, korisnici vodne snage, osim korisnika iz stavka 1. ovoga clanka, placaju naknadu za korištenje voda prema snazi postrojenja u kW, u rokovima određenim rješanjem iz stavka 4. ovoga clanka.

Iznos naknade za korištenje voda za obveznike iz stavka 3. ovoga clanka utvrđuje se rješanjem Hrvatskih voda.«

Clanak 29.

Clanak 33. mijenja se i glasi:

»Naknadu za zaštitu voda od osoba koje ispuštaju tehnološke otpadne vode, te od osoba koji ispuštaju sanitarne i druge otpadne vode, a koje ne koriste javni vodoopskrbni sustav, obracunavaju i naplacuju Hrvatske vode.

Naknadu za zaštitu voda od osoba koje koriste javni vodoopskrbni sustav i ispuštaju sanitarne i druge otpadne vode, osim osoba iz stavka 1. ovoga članka, obracunavaju i naplacuju isporučitelji komunalne usluge opskrbe pitkom vodom. Naplacene iznose naknade, isporučitelji komunalne usluge doznacuju Hrvatskim vodama u rokovima i na način određen propisom iz članka 44. ovoga Zakona.

Iznos naknade za zaštitu voda koju plaća pojedini obveznik utvrđuje se: rješenjem Hrvatskih voda, kada one obracunavaju naknadu odnosno računom isporučitelja komunalne usluge, kada on obracunava naknadu.

Za poslove iz stavka 2. ovoga članka isporučitelju komunalne usluge pripada naknada u visini od 5% naplacene naknade za zaštitu voda.«

Članak 30.

U glavi III ispred članka 35. naziv poglavlja 4. postaje naziv poglavlja 5. i glasi: »5. Obracun i plaćanje naknade za uređenje voda«.

Članak 35. mijenja se i glasi:

»Iznos naknade za uređenje voda utvrđuje se rješenjem Hrvatskih voda.

Rješenje o obracunu naknade za uređenje voda za nekretnine za koje se naknada naplacuje prema članku 36. stavak 1. alineja 1. ovoga Zakona, donosi se prema podacima temeljem kojih se obracunava komunalna naknada. Pripremu podataka za prethodni izračun naknade, prethodni izračun naknade za uređenje voda, pripremu rješenja iz ovoga stavka, te dostavu tih rješenja obveznicima, obavlja jedinica lokalne samouprave ili pravna osoba iz članka 36. stavak 1. alineja 1. ovoga Zakona.

Rješenje o obracunu naknade za uređenje voda za nekretnine iz članka 36. stavka 1. alineje 2. i stavka 2. ovoga Zakona donosi se prema podacima iz očevidnika naknade za uređenje voda.«

Članak 31.

Članak 36. mijenja se i glasi:

»Naplatu naknade za uređenje voda obavljaju:

- za nekretnine iz članka 18. ovoga Zakona na koje se naplacuje komunalna naknada – jedinice lokalne samouprave odnosno pravne osobe kojima jedinica

lokalne samouprave povjeri obracun i naplatu komunalne naknade;
– za nekretnine iz clanka 18. ovoga Zakona na koje se ne naplacuje komunalna naknada – Hrvatske vode.

Iznimno o stavku 1. alineji 1. ovoga clanka, Hrvatske vode izravno naplacuju naknadu za uređenje voda m nekretnine iz clanka 18. tocke 6. ovoga Zakona.«

Clanak 32.

Clanak 37. mijenja se i glasi:

»Jedinica lokalne samouprave odnosno pravna osoba iz clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona naplacuje naknadu za uređenje voda, putem uplatnica komunalne naknade, na kojim zasebno iskazuje iznos naknade za uređenje voda.

Jedinica lokalne samouprave odnosno pravna osoba iz clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona doznacuje naplacene iznose naknade za uređenje voda, jednom tjedno na uplatne racune Hrvatskih voda.

Jedinici lokalne samouprave odnosno pravnoj osobi iz clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona za poslove naplate pripada naknada od 5% na iznos Hrvatskim vodama uplacene naknade za uređenje voda.«

Clanak 33.

Clanak 38. mijenja se i glasi:

»Hrvatske vode dužne su voditi ocevidnik naknade za uređenje voda, za nekretnine i obveznike iz clanka 36. stavka 1. alineje 2. i stavka 2. ovoga Zakona.

Ocevidnik naknade za uređenje voda javna je knjiga.

Propisom iz clanka 44. ovoga Zakona uredit ce se podaci koji se vode u ocevidniku, nacin njihovoga uspostavljanja i izmjene, ishodenje izvadaka iz ocevidnika, te druga pitanja od znacaja za vodenje ocevidnika.

U svrhu uspostave i izmjene podataka u ocevidniku naknade za uređenje voda tijela odnosno osobe koje vode katastar i ocevidnik komunalne naknade dužna su, bez naknade i u prikladnom obliku, dostaviti Hrvatskim vodama sve podatke koji su nužni za vodenje ocevidnika, do 15. veljace svake godine ili do isteka duljega roka koji odrede Hrvatske vode.

Izmjena podataka u ocevidniku može se izvršiti temeljem dokaza sukladno Zakonu o opcem upravnom postupku.«

Clanak 34.

Iza clanka 38. dodaju se novu clanci 38. a i 38.b. koji glase:

» Clanak 38.a

Jedinica lokalne samouprave dužna je Hrvatskim vodama naknaditi umanjeni prihod naknade za uređenje voda , ako ona ili pravna osoba iz clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona, ne postupi po odredbi clanka 35. stavka 2. i/ili clanka 36. stavka 1. alineje 1. i/ili clanka 37. stavka 1. i 2. i/ili clanka 41. stavka 2. ovoga Zakona. Osnovica te naknade je obracunati iznos naknade za uređenje voda umanjen za postotak nenaplaćene komunalne naknade u istom razdoblju.

Clanak 38.b

Propisom iz clanka 21. stavak 1. ovoga Zakona, može se odrediti da se manje jedinice lokalne samouprave koje nisu sposobne ustrojiti naplatu naknade za uređenje voda, izuzmu od obveza iz clanka 35. stavak 2. i/ili clanka 36. stavak 1. alineja 1. i/ili clanka 37. stavak 1 i 2. i/ili clanka 41. stavak 2. ovoga Zakona. Istim propisom uredit ce se postupak izuzeca.

U slucaju iz stavka 1. ovoga clanka, naplatu naknade za uređenje voda obavljaju Hrvatske vode.

Jedinice lokalne samouprave koje su izuzete od obveza iz stavka 1. ovoga clanka dužne su Hrvatskim vodama dostavljati podatke temeljem kojih se obracunava komunalna naknada i to najkasnije do isteka veljace za prethodnu godinu. «

Clanak 35.

U glavi III ispred clanka 38.c dodaju se novi naziv poglavlja 6. koji glasi: »6. Obracun i placanje naknade za melioracijsku odvodnju« i clanci 38.c, 38.d, 38.e, 38.f, 38.g koji glase:

»Clanak 38.c

Obracun i naplatu naknade za melioracijsku odvodnju obavlja županija.

Clanak 38.d

Županija je dužna voditi ocevidnik naknade za melioracijsku odvodnju.

Ocevidnik naknade za melioracijsku odvodnju javna je knjiga.

Propisom iz clanka 44. ovoga Zakona uredit ce se podaci koji se vode u ocevidniku, nacin njihovoga uspostavljanja i izmjene, izdavanja izvadaka iz ocevidnika, te druga pitanja od znacaja za vodenje ocevidnika.

U svrhu uspostave i izmjene podataka u ocevidniku naknade za melioracijsku odvodnju tijela odnosno osobe koje vode katastar dužna su, bez naknade i u prikladnom

obliku, dostaviti županiji sve podatke koji su nužni za vođenje ocevidnika, do 15. veljace svake godine ili do isteka duljega roka koji odredi županija.

Izmjena podataka u ocevidniku može se izvršiti temeljem dokaza sukladno Zakonu o općem upravnom postupku.

Clanak 38.e

Iznos naknade za melioracijsku odvodnju utvrđuje se rješenjem županije.

Rješenje se izdaje temeljem podataka iz ocevidnika naknade za melioracijsku odvodnju.

Clanak 38.f

Županija je ovlaštena povjeriti poslove iz clanaka 38.c, 38.d i 38.e ovoga Zakona tijelima ili osobama koje ispunjavaju uvjete za vođenje upravnih postupaka.

Dio poslova iz clanaka 38.d i 38.e ovoga Zakona, osim vođenja upravnoga postupka, županija može povjeriti i osobama koje ne ispunjavaju uvjete za vođenje upravnih postupaka.

Clanak 38.g

Dužnici naknade za melioracijsku odvodnju ne mogu ostvariti prava na poticaje od države i županije, koji se isplacuju temeljem posebnih propisa, u visini svoga duga.

Tijelo Republike Hrvatske, područne(regionalne) ili lokalne samouprave odnosno pravna osoba koja temeljem posebnih propisa isplacuje poticaje dužno je osobama iz stavka 1. ovoga clanka uskratiti njihovu isplatu u visini duga, te uskraceni iznos uplatiti u korist proračuna županije.

Nacin dostave podataka o obveznicima i dugu, te postupanje tijela ili osobe iz stavka 2. ovoga clanka u slucajevima iz stavka 1 i 2. ovoga clanka propisat će ministar nadležan za vodno gospodarstvo.«

U glavi III ispred clanka 38.h dodaju se novi naziv poglavlja 7. pod nazivom: »7. Obracun i placanje naknade za melioracijsko navodnjavanje« i clanak 38.h koji glasi:

»Clanak 38.h

Odredbe clanaka 38.c., 38.d., 38.e.,38. f. i 38.g. ovoga Zakona primjenjuju se na obracun i placanje naknade za melioracijsko navodnjavanje.«

Clanak 36.

U glavi III ispred clanka 39. dosadašnji naziv poglavlja 5. postaje naziv poglavlja 8.

Clanak 39. mijenja se i glasi:

»Na postupak donošenja rješenja iz clanka 31.stavka 3., clanka 32. stavka 2. i 4., clanka 33. stavka 3., clanka 34. stavka 1., clanka 35. stavka 1., clanka 38.e stavka 1. i clanka 38.h ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: rješenja o obracunu), kao i na postupke po redovnim i izvanrednim pravnim lijekovima protiv tih rješenja primjenjuju se odredbe Zakona o opcem upravnom postupku, osim gdje je ovim Zakonom drukcije određeno.

Protiv rješenja o obracunu dopuštena je žalba ministarstvu nadležnom za vodno gospodarstvo u roku od osam dana od dana primitka rješenja.

Žalba protiv rješenja o obracunu iz clanka 35. stavka 1., clanka 38.e stavka 1. i clanka 38.h ovoga Zakona ne odgoda izvršenje rješenja, no žalbeno tijelo može odluciti da se izvršenje odgodi, ako bi izvršenjem nastala nenadoknadiiva šteta obve zniku.«

Clanak 37.

Clanak 40. mijenja se i glasi:

»Ovrhu radi naplate vodnih naknada za koje rješenja o obracunu donose Hrvatske vode, provode Hrvatske vode sukladno Opcem poreznom zakonu.

Ovrha iz stavka 1. ovoga clanka na pokretninama i nekretninama provodi se sukladno Ovršnom zakonu.

U postupcima ovrhe iz stavka 1. ovoga clanka, Hrvatske vode imaju pravni položaj ovrhovoditelja i poreznoga tijela.

Ovršne isprave, temeljem kojih se provodi ovrha iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, su rješenja iz clanka 39. stavka 1. ovoga Zakona koja donose Hrvatske vode.«

Clanak 38.

Iza clanka 40. dodaje se clanak 40.a. koji glasi:

»Clanak 40.a.

Ovrhu radi naplate naknade za melioracijsku odvodnju i naknade za melioracijsko navodnjavanje provodi županija sukladno Opcem poreznom zakonu.

Ovrha iz stavka 1. ovoga clanka na pokretninama i nekretninama provodi se sukladno Ovršnom zakonu.

U postupcima ovrhe iz stavka 1. ovoga clanka, županija ima pravni položaj ovrhovoditelja i poreznoga tijela.

Ovršne isprave, temeljem kojih se provodi ovrha iz stavka 1. i 2. ovoga članka, su rješenja iz članka 38.e stavak 1. i članka 38.h ovoga Zakona.«

Članak 39.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»Ovrhu radi naplate naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda koje obracunavaju i naplacuju osobe iz članka 31. stavka 2. i članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pokreću te osobe kao ovrhovoditelji, prema propisima koji se primjenjuju na ovrhu cijene komunalne usluge uz koju se te naknade naplacuju.

Ovrhu radi naplate naknade za uređenje voda koju naplacuju jedinice lokalne samouprave odnosno pravne osobe iz članka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona, provode te osobe prema propisima o ovrsi komunalne naknade.«

Članak 40.

Članak 42. mijenja se i glasi:

»Na zastaru obracuna i naplate vodnih naknada, osim naknada iz stavka 2. ovoga članka, primjenjuje se Opci porezni zakon.

Na zastaru obracuna i naplate naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona, primjenjuje se propis o zastari obracuna i naplate cijene komunalne usluge, uz koju se te naknade naplacuju. «

Članak 41.

Članak 43. mijenja se i glasi:

»Na nepravodobno uplacene iznose vodnih naknada placa se zatezna kamata iz Zakona o kamatama.«

Članak 42.

Članak 44. mijenja se i glasi:

»Bliže propise o obracunu i naplati naknade za zaštitu voda, naknade za korištenje voda i naknade za uređenje voda, a osobito o obveznicima, osnovici, obracunskim razdobljima, sadržaju rješenja o obracunu, rokovima plaćanja, dostavljanju podataka iz očevidnika propisanih Zakonom o vodama, provođenju nadzora nad obracunom i plaćanjem naknada, te o drugim pitanjima na koja upućuje ovaj Zakon, donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo. «

Clanak 43.

Clanak 45. mijenja se i glasi:

»Nadzor provedbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega obavljaju vodopravni inspektori, te službenici ministarstva nadležnog za vodno gospodarstvo koje na to ovlasti ministar nadležan za vodno gospodarstvo.

U provođenju nadzora ovlaštenici iz stavka 1. ovoga clanka imaju pravo pregledavati poslovne knjige i poslovne prostore obveznika vodnih naknada i Hrvatskih voda.

Osobe nad kojima se provodi nadzor dužne su ovlaštenicima iz stavka 1. ovoga clanka omogućiti pregled poslovnih knjiga i poslovnih prostora.

Ako ovlaštenici iz stavka 1. ovoga clanka u provođenju nadzora utvrde da su povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenog na osnovi njega, zapisnikom će utvrditi povrede, a ovlaštene su donijeti rješenje mjere i rok za njihovo otklanjanje i pokrenuti prekršajni postupak.

Nadzor provedbe ovoga Zakona nad osobama iz clanka 31. stavka 2., clanka 33. stavka 2. i clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona obavljaju Hrvatske vode. U provedbi nadzora iz ovoga stavka ovlaštene zaposlenici Hrvatskih voda imaju u odnosu na osobe iz ovoga stavka, ovlasti iz stavka 2., 3. i 4. ovoga clanka.

Hrvatske vode su ovlaštene protiv osoba iz clanka 31. stavka 2., clanka 33. stavka 2. i clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona donijeti, sukladno Opcem poreznom zakonu, rješenje o ovrsi neplacenih iznosa vodnih naknada, na temelju vjerodostojne isprave. Vjerodostojna isprava je knjigovodstveni izlist stanja duga potpisan od ovlaštene osobe Hrvatskih voda.«

Clanak 44.

Clanak 46. mijenja se i glasi:

»Financijska policija je ovlaštena provesti kontrolu zakonitosti, ispravnosti i pravodobnosti obracuna i uplate vodnih naknada, prema propisima o Financijskoj policiji.«

Clanak 45.

U clanku 48. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Novcanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja ne postupi prema odredbi ili postupi protivno odredbi:

1. clanka 30. ovoga Zakona;
2. clanka 31. stavka 2. ovoga Zakona;

3. clanka 32. stavka 2. ovoga Zakona;
4. clanka 33. stavka 2. ovoga Zakona;
5. clanka 35. stavka 2. i/ili clanka 36. stavka 1. alineje 1. ovoga Zakona ;
6. clanka 37. stavka 1 ili 2 ovoga Zakona;
7. clanka 38.b. stavak 3. ovoga Zakona;
8. clanka 38.d stavka 4. ovoga Zakona;
9. clanka 38.d stavka 4. ovoga Zakona u svezi clanka 38. h ovoga Zakona;
10. clanka 38.g stavka 2 ovoga Zakona;
11. clanka 38.g stavka 2. ovoga Zakona u svezi clanka 38.h ovoga Zakona;
12. clanka 41. stavka 1. ovoga Zakona,
13. clanka 41. stavka 2. ovoga Zakona,
14. clanka 45. stavka 3. ovoga Zakona.«

Iza stavka 2. dodaje se stavci 3. i 4. koji glase :

»Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka koji pocini tijelo Republike Hrvatske, jedinice podrucne (regionalne) samouprave ili jedinice lokalne samouprave kaznit ce se odgovorna osoba toga tijela, kaznom iz stavka 2. ovoga clanka.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka koji pocini fizicka osoba kaznit ce se novcanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.«

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Clanak 46

U clancima od 47. do 58.izraz:

- »ovaj Zakon« oznacuje ovaj Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva;
- »Zakon« oznacuje Zakon o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.) ukljucujuci i odredbe ovoga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva.

Clanak 47.

Sve kreditne obveze jedinica lokalne samouprave, te komunalnih trgovackih društava i komunalnih ustanova, kojih su jedinice lokalne samouprave pretežiti udjelicari ili dionicari odnosno osnivaci prema Hrvatskim vodama, uspostavljene temeljem clanka 2. tocka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.), smatraju se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona otpuštenim u neispunjenom dijelu.

Clanak 48.

Postojeći udjeli i dionice Hrvatskih voda steceni u komunalnim trgovačkim društvima, temeljem članka 2. točka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.), prenose se na ostale jedinice lokalne samouprave imatelje udjela odnosno dionica u pojedinom komunalnom trgovačkom društvu (dalje u tekstu: stjecatelji), na svakog od njih, u omjeru u kojem u tom društvu, ne računajući poslovne udjele/dionice Hrvatskih voda, imaju poslovne udjele/dionice. Troškove prijenosa snose stjecatelji. Hrvatske vode će stjecateljima izdati izjavu o prijenosu poslovnoga udjela/dionica na stjecatelja koja ima jednak učinak kao ugovor o prijenosu poslovnih udjela/dionica. Na temelju te izjave upisat će se prijenos udjela/dionica u registrima udjela odnosno registrima dionica, odnosno za dionice u nematerijaliziranom obliku izvršiti će se prijenos dionica na račun stjecatelja dionica otvoren kod Središnje depozitarne agencije.

Članak 49.

Postojeći suvlasnički udio Hrvatskih voda stecen nad objektima komunalne infrastrukture temeljem članka 2. točka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.), prenose se na jedinicu lokalne samouprave, koja je s Hrvatskim vodama suvlasnik na toj infrastrukturi. Troškove prijenosa snose stjecatelji. Hrvatske vode će stjecateljima izdati izjavu o prijenosu suvlasničkoga dijela na stjecatelja koja ima jednak učinak kao ugovor o darovanju.

Članak 50

Stupanjem na snagu ovoga Zakona, svi propisi doneseni temeljem Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.), ostaju na snazi do njihove izmjene.

Članak 51.

U razdoblju od stupanja na snagu ovoga Zakona do 1. siječnja 2009:

1. Vlada Republike Hrvatske donositi propis iz članka 20. ovoga Zakona,
2. Hrvatske vode će, nakon prvoga stupanja na snagu propisa iz točke 1. ovoga stavka, izvršavati sva prava i obveze županija iz članaka 38.c, 38.d, 38.e, 38.f i 38.g Zakona, a naknada za melioracijsku odvodnju bit će prihod Hrvatskih voda.

Stupanjem na snagu propisa iz članka 20. ovoga Zakona, a sukladno stavku 1. točka 1. ovoga članka, prestaju važiti sve odluke županijskih skupština o stopama i visini slivne vodne naknade donesene temeljem članka 22. stavka 1. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.).

Članak 52.

U roku do 60 dana po stupanju na snagu ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske donijet će:

1. uredbu iz clanka 7. ovoga Zakona,
2. uredbu iz clanka 17. ovoga Zakona, i
3. odluku iz clanka 20. ovoga Zakona u svezi s clankom 51. ovoga Zakona.

U roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske donijeti ce odluku iz clanka 14. stavak 4. Zakona.

Clanak 53.

U roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona ministar nadležan za vodno gospodarstvo donijet ce:

1. propis iz clanka 38.g stavka 3. Zakona, i
2. propis iz clanka 40. ovoga Zakona koji se odnosi na naknadu za zaštitu voda.

Clanak 54.

Do stupanja na snagu propisa iz clanka 38.g stavka 3. Zakona, tijelo ili osoba iz clanka 38.g stavka 2. Zakona, koja temeljem posebnih propisa isplacuje poticaje, iste ce isplatiti primatelju samo ako on potvrdom Hrvatskih voda dokaže da je podmirio svoj dug po osnovi slivne vodne naknade do 31. prosinca 2006. odnosno naknade za melioracijsku odvodnju od 1. siječnja 2006. do 1. siječnja 2009.

Odredba clanka 45. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovornu osobu tijela ili osobe iz stavka 1. ovoga clanka, koja ne postupi po odredbi ili postupi protivno odredbi iz stavka 1. ovoga clanka.

Clanak 55.

Danom stupanja na snagu odluke iz clanka 17. ovoga Zakona, svi ugovori sklopljeni temeljem clanka 37. stavka 2. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.) smatraju se raskinutim. Ova odredba ne utjece na pravne ucinke raskida.

Clanak 56.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona, svi ugovori sklopljeni temeljem clanka 31. stavka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.), te ugovori sklopljeni temeljem clanka 33. stavka 4. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.) smatraju se raskinutim. Ova odredba ne utjece na pravne ucinke raskida.

Clanak 57.

Sve upravni i ovršni postupci radi naplate naknade za korištenje voda, naknade za zaštitu voda, naknade za šljunak i pijesak i slivne vodne naknade, pokrenuti po odredbama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.) dovršit će se po odredbama toga zakona.

Članak 58.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Vladimir Šeks, v. r.

OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FINANCIRANJU VODNOG GOSPODARSTVA

Clanak 1.

Izmjene u ovom clanku posljedica su uskladenja sa propisima koji reguliraju organizaciju tijela državne uprave, te brisanja suvišnih navodnika oko naziva Hrvatskih voda.

Clanci 2. i 3.

TEMELJNE ODREDBE

Clanak 2. Zakona.

Točka 1. Premda je nacelo „Onечишциvac placa“ dosljedno provedeno kroz cijeli Zakon, iz nepoznatih je razloga bilo propušteno biti spomenuto u nacelnim odredbama prvobitnoga teksta Zakona. Ovom se dopunom to ispravlja.

Točka 2. je terminološko uskladenje s novim clankom 4. stavak 2.

Točka 3. Uz malu nomotehnicku intervenciju u tekstu (što se odnosi na tautologiju „nacela“ i „nacela“), potvrđeno je nacelo prvenstva (prioriteta) u potrebama, koje je u praksi provedbe ovoga Zakona dalo pozitivne ucinke. Nacelo solidarnosti pri korištenju sredstava prikupljenih ovim Zakonom se odnosi na podrucje Republike Hrvatske (vodni doprinos, naknada za korištenje voda, naknada za zaštitu voda), na vodna podrucja (naknada za uredenje voda), kojih po Zakonu o vodama ima cetiri (4) i županiju (naknada za melioracijsku odvodnju). Brisana je odredba o korištenju sredstava samo u okvirima slivnoga podrucja, kojih prema sadašnjoj odluci Vlade Republike Hrvatske ima 31 jer su premale cjeline da bi se osigurala solidarnost velikih sredina sa srednjima i malima. Okvirna direktiva o vodama EU, takoder potvrđuje vodno podrucje kao teritorijalnu osnovu za upravljanje vodama.

Tockom 4. uvodi se nacelo ekonomske cijene vode i povrata izdataka, što je uskladenje sa Okvirnom direktivom o vodama EU. Pod cijenom vode treba razumjeti svaki novcani izdatak koji opterećuje prostorni metar (ili drugu jedinicu) vode koja se isporučuje krajnjim korisnicima (neovisno o tom radi li se o cijeni usluge ili o javnom davanju), a koji je u izravnoj ili neizravnoj vezi sa zaštitom njene kvalitete i kvantite, sa izgradnjom i upravljanjem vodnom infrastrukturom koja omogućuje njeno korištenje i/ili ispuštanje sukladno ekološki prihvatljivom standardu.

Uređuje se da povrat izdataka za osigurava jednim dijelom kroz cijenu vodnih usluga i naknada sukladno propisima o komunalnom gospodarstvu (na lokalnoj razini) i kroz placanje vodnih naknada (na razini Republike Hrvatske). Time se ujedno daje pravna osnova da se ekonomska cijena vode postigne na razini Republike Hrvatske, umjesto na razini uslužnoga podrucja komunalnih društava, te da se nacelo solidarnosti i prioriteta u potrebama (kroz reabkaciju sredstava naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda, koje su sastavni dio cijene vode) primjeni i na male lokalne zajednice u kojim je nacelo ekonomske cijene vode socijalno neprihvatljivo.

Točke 5 i 6. uređuju nacelo nepovratnosti dijela vodnih naknada, da bi se spriječilo dvostruko opterećivanje korisnika dijela vodnoga sustava. Ovo nacelo ima

odredene iznimke koje se odnose na ulaganja u privatne građevine za zaštitu voda, koje služe korisnoj društvenoj svrsi (zaštiti voda) ali isključuje nepovratnost (kao oblik nedopuštenoga poticaja privatnim industrijama) već uvodi kreditnu obvezu na strani korisnika u čiji se sustav ulažu javna sredstva.

Članak 3.

Podtočke 1.1 i 1.2. usklađene su terminološki sa planskim osnovama za upravljanje vodama iz Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama.

Podtočka 1.3. nomotehnički je poboljšanje, a podtočka 1.6. ispravak greške u prvobitnom tekstu Zakona.

Točka 5. Dodatak je neophodan jer se ovim Zakonom uređuju sredstva za tehničko i gospodarsko održavanje javnih građevina, a ne onih u vlasništvu privatnih korisnika.

Podtočka 5.3. brisana je jer je financiranje gradnje melioracijskih sustava uređeno Zakonom o vodama.

Clanci 4. do 25.

IZVORI SREDSTAVA

Članak 4. stavak 1. točka 3. Zakona.

Izraz lokalna uprava i samouprava do ustavnih amandmana iz 2001. godine odnosio se na županije, gradove i općine. Stoga je ovo usklađeno s izmjenama proisteklim iz tih amandmana.

Stavci 2, 6 i 7. U ovim su odredbama taksativno nabrojane vrste vodnih naknada. Uvođenjem nove vodne naknade – vodnog doprinosa, dobiva se stabilan izvor za financiranje poslova redovnog tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka, regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, te pripremu planova za obranu od poplava, erozija, bujica i sl. koji se koristi na cijelom području RH po načelu solidarnosti i prioriteta, jer postojeća sredstva koja su se osiguravala u Državnom proračunu RH su često oscilirala u visokim iznosima i nisu bila dostatna za ove namjene. Sve je to prouzročilo erodiranje i propadanje već izgrađenih sustava, kao i smanjenje njihove funkcionalne sposobnosti. Za razliku od mnogih drugih građevina, čije održavanje ili neodržavanje može biti na dispoziciji vlasnika, propast ili urušavanje regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina, u pravilu vodi do šteta koje višestruko premašuju troškove održavanja i izgradnje ovih građevina, što pokazuju i nedavna iskustva poplava u europskim gradovima 2002.

Ukida se slivna vodna naknada, a njena predmetna osnovica dijeli na 3 nove naknade: naknadu za uređenje voda, naknadu za melioracijsku odvodnju i naknadu za melioracijsko navodnjavanje (Vidjeti obrazloženje uz članke 17. do 21.). Prva je prihod Hrvatskih voda, a druge dvije prihod županija. Svaka od njih ima ovim Zakonom strogo definiranu namjenu (Vidjeti obrazloženje uz članke 17, 22. i 25.). Naknada za uređenje voda služi tehničkom i gospodarskom održavanju voda i regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina, te građevina osnovne melioracijske odvodnje (crpne stanice i kanali I i II reda). Naknada za melioracijsku odvodnju koriste se za tehničko i gospodarsko

održavanje detaljne mreže melioracijske odvodnje (kanali III i IV reda) u vlasništvu županija.

Naknada za melioracijsko navodnjavanje koristi se za tehničko i gospodarsko održavanje sustava melioracijskog navodnjavanja u vlasništvu županija.

Stavak 3. je uskladen s terminologijom Opceg poreznog zakona.

Stavci 5 i 6. Državni interes u obracunu i naplati dosadašnjih vodnih naknada je bio neupitan, ali implicitan. Stavkom 5. postao je i izricit. Stavak 6. je izraz diobe prihoda na one od Hrvatskih voda i one od županija.

Clanak 5. Zakona.

Stavak 1. Obveze državnog proracuna prema vodnom gospodarstvu se (zbog uvođenja vodnog doprinosa) svode na financiranje gradnje regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina.

Stavak 2. je uskladenje sa terminologijom iz Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama.

Clanak 6. Zakona propisuje obveznike placanja vodnog doprinosa.

Clanak 7. Zakona propisuje osnovicu placanja vodnog doprinosa što je prostorni metar stvarnog obujma nove građevine ili razlika između stvarnog obujma nove građevine i one koja se uklanja ili razlika između stvarnog obujma nove građevine i one koja se dograđuje ili nadograđuje, te četvorni metar tlocrtna površine za novogradene prometnice i druge nove otvorene građevine.

Clanak 8. Zakona.

Stavak 1. određuje da se visina vodnog doprinosa uređuje uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Stavak 2. određuje da će se uredbom iz stavka 1. ovog članka odrediti različite visine vodnog doprinosa u raznim područjima Republike Hrvatske, dakle uređuje se jedan obližatan (teritorijalni) kriterij za različitu tarifnu politiku.

Stavak 3. određuje se da se sredstva prikupljena od vodnog doprinosa koriste na području cijele Republike Hrvatske, čime je ujedno propisan i obuhvat načela solidarnosti i prvenstva u potrebama.

Stavak 4. određuje namjenu vodnog doprinosa a što je financiranje uređenja vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda (priprema planova za obranu od poplava i obranu od leda, planova za zaštitu od erozija, bujica i drugih odgovarajućih planskih akata, te redovno tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka, regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina) kao i stručnih, administrativnih i drugih poslova upravljanja vodnim sustavom, koji imaju obilježja javnih službi.

Stavak 5. propisuje iznimku, tj. dopušta mogućnost da se sredstva vodnog doprinosa u urgentnim slučajevima (više sile i sl.) mogu koristiti i za gradnju zaštitnih vodnih građevina, koje inače spadaju u obuhvat financiranja iz državnoga proracuna

Clanci 9. i 12. Zakona.

Clanak 9 stavak 3. kao i clanak 12, stavci 3 i 4. brisani su iz razloga što se uvođenjem naknade za melioracijsko navodnjavanje osiguravaju sredstva za održavanje melioracijskih sustava za navodnjavanje, a naknada za korištenje voda koja se placa za korištenje voda potrebnih za melioracijsko navodnjavanje koristi se za one namjene za koje se koristi ta naknade i kod svih ostalih oblika korištenja voda.

Clanak 12. stavak 3. Vidjeti obrazloženje uz clanak 8. stavak 3.

Clanak 13. Zakona

Stavak 1.

Izvršena je preformulacija stavka 1. radi uskladenja s Okvirnom direktivom o vodama EU.

Clanak 14. Zakona.

Stavak 1. Uvodi se naknada za zaštitu voda koju placaju pravne i fizicke osobe koje stavljaju u promet ili za svoje potrebe uvoze mineralna gnojiva i/ili sredstva za zaštitu bilja, što je uskladenje sa cl. 10. Okvirne direktive o vodama(2000/60/EC) i Aneksom X, iste Direktive, Direktivom (91/676/EEC) o zaštiti voda od zagađivanja nitratima iz poljoprivrednih izvora, Direktivom o proizvodima za zaštitu bilja (91/414/EC) , Direktivom o opasnim tvarima u vodama (76/464/EEC). Ovim se obuhvacaju tzv. raspršeni izvori onečišćenja voda i reafirmira nacelo „Onečišćivac placa“. Okvirna direktiva o vodama traži uvođenje ovoga nacela najmanje na sektore industrije, kucanstva i poljoprivrede.

Stavak 2. normira osnovicu naknade za zaštitu voda prema standardu efluenta, tj. kakvoci voda koje se ispuštaju, što je mjerljiva kategorija, a ne prema standardu recipijenta tj. pojedinačnom utjecaju ispuštenih otpadnih voda na konkretni prirodni prijammnik, što je zbog brzoga mijenjanja kvalitete vode u vodotoku teško egzaktno mjerljivo.

Stavak 3. normira osnovicu kod raspršenih onečišćenja.

Stavak 5. Vidjeti obrazloženje uz clanak 8.stavak 3. Zakona.

Clanak 16. Zakona.

Stavak 3. Proširenje podrucja primjene ove odredbe posljedica je uskladenja sa clankom 53.a. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama, kojim je uređeno postupanje sa izvađenim šljunkom i pijeskom prigodom gradjenja, tehnickog i gospodarskog održavanja vodotoka. Osim gradjenja i održavanja vodotoka i vodnih gradevina, u clanku 53.a, postoji i opcija gradnje drugih javnih gradevina od interesa za Republiku Hrvatsku, opcija razmještaja šljunka i pijeska u javnom vodnom dobru, te opcija kompenzacije vrijednosti izvađenoga šljunka i pijeska s cijenom radova, po tržišnoj cijeni, koja je uvijek znatno veca od iznosa naknade za šljunak i pijesak, i time povoljnija za državu.

Clanci od 17. do 25. zamijenjeni su novim clancima.

Ovim se Zakonom ukida slivna vodna naknada a njena predmetna osnovica (nekretnine koje tereti) dijeli između tri nove naknade: naknade za uređenje voda, naknade za melioracijsku odvodnju i naknade za melioracijsko navodnjavanje.

Članak 17. Zakona.

Stavak 1. Propisuje obveznike naknade za uređenje voda.

Stavak 2. Definira što su »drugi nositelji ovlasti korištenja i/ili upravljanja na nekretninama«. U uvjetima kada vlasništvo najčešće nije evidentirano u zemljišnim knjigama, niti se može sa sigurnošću utvrditi pravni karakter i pravni sadržaj prava i/ili pravnih ovlasti pojedinih posjednika nekretnina (radi li se o stvarnopravnim ili obveznopravnim ovlastima) nužno je povesti se logikom poreznih propisa koji terete »ekonomskoga vlasnika« tj. osobu koja može ali ne mora biti stvarnopravni vlasnik već i osoba koja se prema nekretnini, u ekonomskom smislu, ponaša kao vlasnik tj. ostvaruje neko stvarno ili obligacijsko pravo ili ovlast širokoga sadržaja (koncesije, plodouživanja, zakupa, upravljanja) osim prava raspolaganja. Ovim se omogućuje i da se naknada za uređenje voda obracuna i naplati od osobe koja je stvarno ovlaštena stjecati koristi od predmetne nekretnine.

Stavak 3. Normira namjenu ove naknade. Slijedom podjele odgovornosti prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o vodama, između Hrvatskih voda (održavanje voda, te građevina osnovne melioracijske odvodnje tj. crpnih stanica i kanala I i II reda) i županija (građevine detaljne melioracijske odvodnje tj. kanali III i IV reda), određuje da se ova naknada koristi za ovdje opisane namjene za koje su odgovorne Hrvatske vode.

Stavak 4. je iznimka od propisane namjene iz stavka 3. Vidjeti obrazloženje uz članak 8. stavak 5.

Stavak 5. Određuje se da se sredstva prikupljena od ove vodne naknade koriste na vodnom području na kojem su ostvarena, i time određuje doseg načela solidarnosti

Članom 18. određuje se predmetna osnovica za plaćanje naknade za uređenje voda. U odnosu na odredbu koja se ukida, novosti u ovoj odredbi su: (a) da se naknada plaća i na zemljište pod (...) dalekovodima i produktovodima (točka 6.), te zemljište koje pripada pomorskom dobru na koje izdana koncesija (točka 8.) i (b) da je poljoprivredno zemljište isključeno iz predmetne osnovice, budući da će biti predmetnom osnovicom naknade za melioracijsku odvodnju i naknade za melioracijsko navodnjavanje.

Definirani su i termini izgrađenoga i neizgrađenoga građevinskoga zemljišta.

Članak 19. Zakona uređuje de facto zabranu „dvostrukoga obracunavanja“ naknade za uređenje voda te normira da se » Naknada za uređenje voda ne plaća se na površinu zemljišta ispod građevina i privremenih objekata na koje se plaća naknada za uređenje.« odnosno da naknada ne može biti plaćena na zemljište, ako je već naplaćena na građevine iznad tog zemljišta. Izuzeca iz ovoga članka koji je nanovo normiran, uređuju se prema članku 21. Zakona uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Clankom 20. uređena je osnovica obracuna naknade za uređenje voda koju čini četvorni metar nekretnine.

Clanak 21. Zakona.

Stavak 1. uređuje da visinu naknade za uređenje voda određuje Vlada Republike Hrvatske uredbom..

Stavak 2. Izuzeca, oslobodenja i olakšice se uređuju uredbom iz stavka 1, a postupak njihovoga ostvarenja podzakonskim aktom iz članka 44. koji donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo.

Clanak 22. Zakona.

Stavak 1. Ova naknada zadržava isti krug obveznika kao i ukinuta slivna vodna naknada na poljoprivredno zemljište.

Stavak 2. uređuje namjenu naknade za melioracijsku odvodnju što je tehničko i gospodarsko održavanje građevine detaljne melioracijske odvodnje tj. kanala III i IV reda u vlasništvu županija.

Stavak 3. uređuje područje na kojem se sredstva ove naknade mogu utrošiti i time određuje i doseg načela solidarnosti.

Clanak 23. Zakona.

Ovaj članak propisuje 3 moguća načina obracuna naknade za melioracijsku odvodnju. Svaka županija za sebe je ovlaštena propisati jedan ili više modela, ili njihovu kombinaciju.

Clanak 24. Zakona.

U stavku 1. uređeno je tko donosi odluku o visini naknade za melioracijsku odvodnju (stavak 1).

Stavak 2. nudi mogućnost da se izuzeca, oslobodenja i olakšice propišu odlukom iz stavka 1. ovoga članka.

Clanci 25 i 26. Zakona.

Ovi članci uređuju na isti način naknadu za melioracijsko navodnjavanje kao i naknadu za melioracijsku odvodnju, osim dvije bitne iznimke: (1) ova se naknada uvodi po slobodnoj ocjeni županije (cl.25.st.1.), (2) krug obveznika je sveden isključivo na korisnike melioracijskog sustava (cl.25. st.2.), pa se time niti načelo solidarnosti ne primjenjuje na trošenje sredstava ove naknade.

Clanak 27. Zakona.

Stavak 1. Načelo obvezne supstitucije nedostatnih sredstava za tehničko i gospodarsko održavanje bivših lokalnih voda iz proračuna županija, gradova i općina, ukinuto je (ukinuti članak 26. stavak 1.).

Ova odredba daje samo pravnu osnovu točnije ovlast jedinicama regionalne i lokalne samouprave da participiraju u izdacima za namjene iz stavka 1. ako to smatraju svojim prioritetom.

Stavak 2. je nomotehničko poboljšanje.

Brisani clanci 27 i 28. Zakona rezultat su propisivanja nove naknade za melioracijsku odvodnju.

Clanak 29.

Stavak 3. je brisan jer je stjecanje vlasnickih i drugih prava na vodim gradevinama protivno odredbama Zakona o vodama.

Clanci 26. do 42.

OBRACUN I PLACANJE

Clanak 30. Zakona.

Stavkom 1. određeno je tko obavlja obracun i naplatu vodnog doprinosa.

Stavkom 2. određeno je da se iznos vodnog doprinosa koji placa pojedini obveznik utvrđuje rješenjem Hrvatskih voda.

Stavkom 3. uređuje da se odredbe Zakona o gradnji kojima se uređuje obveza placanja komunalnoga doprinosa prije izdavanja gradevinske dozvole, primjenjuju se i na placanje vodnoga doprinosa.

Clanak 31. Zakona.

Sadržaj stavka 1. je postao sadržaj stavka 3.

Stavak 2. je terminološki poboljšán, a termin »prelazni racun« je brisan je Zakon o platnom prometu, više ne poznaje tu kategoriju racuna.

Stavak 3. odraz je cinjenice da se dio ove naknade naplacuje u upravnom postupku po Hrvatskim vodama, a drugi dio po racunima isporucitelja komunalne usluge.

Stavak 4. ukida obvezu sklapanja ugovora između isporucitelja komunalne usluge i Hrvatskih voda. Ranije normirani ugovor pripadao je kategoriji tzv. upravnih ugovora, koji nemaju cvrsto pozitivno-pravno uporište u hrvatskom zakonodavstvu i cesto su se pogrešno tumacili i izjednacavali sa uobicajenim obligacijsko-pravnim ugovorima. Prema stavku 2. isporucitelj komunalne usluge ima obvezu neposredno temeljem Zakona i podzakonskog akta iz clanka 44. ovoga Zakona (ex lege) provoditi naplatu naknade za zaštitu voda. Posljedica toga je i jednoznacno određivanje naknade za uslugu (5%).

Clanak 32. Zakona.

Stavak 1. Dopuna iz stavka 1. je u biti obrazloženje nacina obracuna kakav i danas postoji u praksi, temeljem postojećega Zakona i Pravilnika o obracunu i placanju naknade za korištenje voda. Tzv. privremeni obracun obveznici obavljaju samostalno tj. bez izdavanja posebnoga rješenja ili drugoga pojedinacnoga pravnoga akta, a za konacni obracun (godišnji) Hrvatske vode izdaju posebno rješenje iz stavka 2.

Stavci 3. i 4. popunjavaju pravnu prazninu, koja se dosad popunjavala tumacenjima ministarstva nadležnog za vodno gospodarstvo (ranije Državne uprave za vode) i Pravilnikom o obracunu i placanju naknade za korištenje voda.

Clanak 33. Zakona.

Sadržaj stavka 1. je postao sadržaj stavka 4.

Novi stavak 1. jednoznacno propisuje kad Hrvatske vode obracunavaju naknadu za zaštitu voda.

Stavak 2. Vidjeti obrazloženje uz stavak 2. članka 31. Zakona.

Stavak 3. Vidjeti obrazloženje uz stavak 3. članka 31. Zakona.

Stavak 4. Vidjeti obrazloženje uz stavak 4. članka 31. Zakona.

Članak 35.

.

Određuje kako se obavlja obracun naknade za uredenje voda.

Određuje kojim se pravnim aktom obracunava naknada za uredenje voda, i što je cinjenicna podloga za to rješavanje.

Postupak je u biti precizan opis dosadašnje primjene Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, uz znatna nomotehnicka poboljšanja.

Članak 36. Zakona

Norma uređuje tko naplacuje naknadu za uredenje voda po sili ovoga Zakona.

Iznimka iz stavka 2. ima za cilj osigurati jedinstven obracun ove naknade u odnosu na one gradevine koji se, u pravilu, protežu kroz više jedinica lokalne samouprave (prometnice i dr.) , umjesto da se za jednu te istu prometnicu vode atomizirani postupci obracuna naknade za uredenje voda u svim jedinicama lokalne samouprave kroz koju te prometnice prolaze.

Članak 37. Zakona.

Opisuje postupak naplate naknade za uredenje voda, kada se naplacuje uz komunalnu naknadu, rokove doznacivanja naplacenih sredstava naknade i iznos naknade za uslugu za poslove naplate.

Članak 38. Zakona.

Ovim člankom uspostavlja se nova javna knjiga cijim se postojanjem omogućuje da naplatno tijelo samostalno i bez cekanja na rješenje prejudicijalnog pitanja (izmjene podataka u katastarskim evidencijama) u upravnom postupku i na temelju pravovaljanih dokaza u tom postupku, donese rješenje o obracunu naknade za uredenje voda u skracenom postupku. Cinjenica je da ta evidencija vec postoji i Hrvatskim vodama, te da je cesto ažurnija od katastarskih evidencija i podataka temeljem kojih se obracunava komunalna naknada.

Članak 38.a Zakona.

Propisuje odgovornost jedinica lokalne samouprave odnosno pravnih osoba, kojim su povjerile poslove naplate komunalne naknade (i time naknade za uredenje voda) za naknadu umanjenoga prihoda te naknade ako te jedinice i osobe ne poštivaju odredbe

ovoga Zakona iz clanka 35. stavak 1. alineja 1.(opca dužnost naplate), i/ili clanka 36. stavak 2. (priprema podataka, izracuna, priprema i dostava rješenja) i/ili clanka 37. stavak 1 i 2. (poslovi naplate) i/ili clanka 41. stavak 2.(ovrhe). Odgovornost jedinica i osoba je limitirana na iznos obracuna naknade za uredenje voda koji je istovjetan postotku naplacene komunalne naknade. Jedinica lokalne samouprave niti jednom odredbom Zakona nije odgovorna za nenaplacene iznose naknade ua uredenje voda iznad ovoga limita.

Clanak 38.b Zakona.

Ostavljena je pravna mogucnost da Vlada Republike Hrvatske svojom odlukom o visini naknade za uredenje voda odredi izuzimanje , i postupak izuzimanja, od obracuna i naplate manjih jedinica lokalne samouprave koje nisu sposobne ustrojiti naplatu naknade za uredenje voda. Obracun i naplatu te naknade obavljaju Hrvatske vode.

Jedinice lokalne samouprave koje su izuzete od obveza iz stavka 1. ovoga clanka dužne su Hrvatskim vodama dostavljati podatke temeljem kojih se obracunava komunalna naknada i to najkasnije do isteka veljace za prethodnu godinu. «

Clanci 38.c, 38.d, 38.e, 38.f, 38.g Zakona.

Clanci 38. c., 38.d. i 38.e. na isti nacin ureduju obracun i placanje naknade za melioracijsku odvodnju, kako clanci 35 do 38. ureduju obracun i placanje naknade za uredenje voda, kada potonju naplacuju Hrvatske vode.

Clanak 38. f. Ureduje mogucnosti povjeravanja poslova obracuna i naplate naknade, kao i poslova koji prethode obracunu i naplati, osim vođenja upravnih postupaka (elektronska obrada podataka, tiskanje rješenja i uplatnica, usluge razvrstavanja, kuvertiranja i dr.).

Clanak 38.g Predlaže se novi model naplate bitnoga dijela naknade za melioracijsku odvodnju.

Dosadašnji modeli naplate slivne vodne naknade zaostaju u odnosu na razvitak poticajne funkcije države. Formalno proklamirano nacelo proracunskih propisa po kojem *nitko tko duguje državi ne može potraživati od nje* – u slucaju postojece slivne vodne naknade nije univerzalno poštivano, vec je naprotiv univerzalno nepoštivano. Nedorecenost propisa, namjerna ili slucajna, ostavila je prostora razlicitim interpretacijama u primjeni i po pravilu *in favorem* primatelja poticaja. Iznimku su cinile one županije koje nisu isplacivale poticaje za poljoprivrednu proizvodnju dok se ne podmire dugovanja ove naknade.

Predlaže se kod naplate naknade za melioracijsku odvodnju, dosljedno provesti koncept da se ista ne može isplatiti primatelju u visini njegovoga duga s osnove naknade za melioracijsku odvodnju. Mehanizmi su normirani u clanku 38.e. i u prijelaznim odredbama.

Clanak 38.h. Zakona.

Sve što je receno za melioracijsku naknadu za odvodnju važi i za melioracijsku naknadu za navodnjavanje.

Clanak 39. Zakona.

Stavak 1. ureduje da se na rješenja o obracunu vodnih naknada primjenjuje opci upravni postupak.

Stavak 2. uređuje osmodnevni rok za žalbu uređen je i postojećim Zakonom.

Stavak 3. Nesuspensivnost žalbe je određena samo za rješenja o obracunu tri naknade (naknade za uređenje voda, naknade za melioracijsku odvodnju i naknade za melioracijsko navodnjavanje). Rijec je o tri naknade kod kojih postoji najveći broj obveznika (cca 700.000), koji su teško savladivi u kratkorocnom razdoblju u žalbenom postupku. Mnogi obveznici zlorabe institut žalbe izjavljujući je bez obrazloženja ili iz zakonom nepriznatih razloga. Ovom odredbom se omogućuje žalbenom tijelu da odgodi izvršenje kod onih slucajeva kad bi nastala neodgodiva šteta obvezniku.

Clanak 40. Zakona.

Uređuje ovrhu radi naplate vodnih naknada sukladno Opcem poreznom zakonu. U Hrvatskim vodama sada 38 službi, u središnjici, vodnim područjima i slivnim područjima, obavlja poslove obracuna vodnih naknade, a najmanje 55 zaposlenika je stručno osposobljeno za obracun i naplatu naknada (položen državni stručni ispit, stručna usavršavanja putem radnih seminara i konzultacija i dr.). Iznimke su propisane za pokretnine i nekretnie, nad kojima se ovrha obavlja sukladno Ovršnom zakonu.

I postojeći Zakon uređuje ovlast Hrvatskim vodama da provode tzv. administrativno izvršenje na sredstvima na racunima obveznika, poslovnih subjekata. Ovo m se odredbom širi obuhvat ovlasti na administrativnu ovrhu, ali se istodobno štede i brojni troškovi, odvjetnicki i sudbeni, ovrha protiv neposlovnih subjekata.

Clanak 40. Zakona.

Primijenjen je isti ratio legis kao u clanku 40.

Clanak 41. Zakona.

Stavak 1. Na ovrhu naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda, koju naplacuju komunalni operateri, primjenjuje se isti postupak kao kad se naplacuje cijena komunalne usluge vodoopskrbe. Odredbom se isključuje dualitet odnosno razdvajanje postupaka obracuna i naplate.

Stavak 2. Na ovrhu naknade za uređenje voda kada se naplacuje uz komunalnu naknadu, primjenjuje se isti postupak kao kad se naplacuje komunalna naknada. Vidjeti obrazloženje pod stavkom 1.

Clanak 42. Zakona.

Stavak 1. Buduci su vodne naknade javna davanja, a na javna davanja se primjenjuje Opci porezni zakon, tako je i regulirano stavkom 1.

Stavak 2. uređuje iznimku, upravo da ne bi došlo do razdvajanja zastarnih rokova i drugih pravila o zastari, za različite tražbine koje se naplacuju po istim racunima.

Clanak 43. Zakona.

Buduci da Opci porezni zakon (vodne naknade, komunalna naknada) upućuje na opci propis o zateznim kamatama, kao i Zakon o obveznim odnosima (cijene komunalnih usluga), to se ovom odredbom, zatezna kamata uređuje jednoznacno.

Clanak 44. Zakona.

Poboljšana je nomotehnika u odnosu na postojeći tekst.

Clanci 43. i 44.

NADZOR

Clanak 45. Zakona.

Stavci 1 do 4. ureduju podrucje inspekcije od strane vodopravne inspekcije i drugih ovlaštenika ministarstva nadležnoga za vodno gospodarstvo. Pravo na podnošenje prekršajne prijave izricito je normirano. Izricito je normirana ovlast vodopravne inspekcije na nadzor Hrvatskih voda.

Stavci 5 i 6. ureduju podrucje nadzora od strane Hrvatskih voda. Taj se nadzor dosada obavljao u okviru ugovora predvidenih ukinutim odredbama iz clanaka 31, 33 i 37. Zakona, a sada umjesto ugovorno-pravnoga dobiva javno-pravni karakter, što je primjerenije javnim davanjima. Instrument iz stavka 6. neophodan je da bi se odredbe ovoga Zakona konzekventno i provele.

Clanak 46. Zakona.

Ureduje ovlasti i upucuje na postupak ureden propisima koji važe za Financijsku policiju.

Clanak 45.

KAZNENE ODREDBE

Clanak 48. Zakona.

Poboljšana je nomotehnika clanka.

Raspon kazni je uskladen sa Zakonom o prekršajima.

Raspon kazni nije mijenjan u odnosu na postojeći tekst Zakona.

Proširen je broj prekršaja na one propisane u tockama 5 do 10. stavka 1. ovoga clanka.

Stavak 3. je uskladen s Zakonom o prekršajima, u smislu da su tijela Republike Hrvatske, jedinica regionalne i lokalne samouprave prekršajno neodgovorna, ali su prekršajno odgovorne – odgovorne osobe tih tijela. Na argument da neke od prekršaja iz stavka 1. mogu pociniti samo tijela državne, regionalnih i lokalnih vlasti, te da ih treba normirati u stavku 3, treba reci da su javne ovlasti podložne povjeravanju, te da prekršitelj iz stavka 1. može biti takva pravna osoba.

Clanci 46. do 58.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE OVOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Clanak 46.

Definira pojmove koji se rabe u Prijelaznim i završnim odredbama, da se izbjegne dvojba u tumačenjima.

Clanci 47, 48 i 49. Zakona

Rezultat je promjena u clanku 2. tocke 5 i 6. (bivši cl.2. toc.2) odnosno ukidanju nacela povratnosti (kroz kredite, udjele odnosno vlasnicka prava) u nacelo nepovratnosti sredstava naknade za korištenje i zaštitu voda.

Clanak 50.

Određuje pravnu sudbinu svih podzakonskih akata iz Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (»Narodne novine«, br. 107/95., 19/96. i 88/98.)

Clanak 51..

U prijelaznom razdoblju do 1. siječnja 2009, Vlada Republike Hrvatske će uređivati visinu naknade za melioracijsku odvodnju, a Hrvatske vode istu prihodovati i koristiti za održavanje građevina detaljne melioracijske odvodnje.

Clanci 52. i 53.

Određuju koji se podzakonski akti moraju donijeti u kracem (60 dana) i duljem razdoblju (12 mjeseci).

Clanak 54.

Uređuje postupak isplate odnosno neisplate poticaja dok se propisom iz clanka 38.e. stavak 3. ne urede oblici izravne sustege neplacenih iznosa naknade za melioracijsku odvodnju i navodnjavanje, na blagajnama tijela koje isplacuju poticaje.

Clanak 55.

Danom stupanja na snagu odluke iz clanka 17. Novele, svi ugovori sklopljeni temeljem clanka 37. stavak 2. izvornoga Zakona smatraju se raskinutim. što je posljedica pravila da tijela odnosno osobe koje naplacuju komunalnu naknadu, te poslove obavljaju ex lege (clanak 36. stavak 1. alineja 1. Zakona) Ova odredba ne utjece na pravne ucinke raskida, tj. ne ukida, ne mijenja, niti poništava pravne ucinke koje za raskid ugovora vezuju opći imovinski propisi (Zakon o obveznim odnosima).

Clanak 56.

Naplatni ugovori sa komunalnim operaterima za naknadu za korištenje voda i naknade zaštitu voda, se smatraju raskinutim, što je posljedica pravila da isporučitelji komunalne usluge ove naknade ex lege (clanak 31. stavak 2. i clanak 33. stavak 2.). Ova odredba ne utjece na pravne ucinke raskida, tj. ne ukida, ne mijenja, niti poništava pravne ucinke koje za raskid ugovora vezuju opći imovinski propisi (Zakon o obveznim odnosima).

Clanak 57.

Svi upravni i ovršni postupci radi naplate naknade za korištenje voda, naknade za zaštitu voda, naknade za šljunak i pijesak i slivne vodne naknade, pokrenuti po odredbama izvornoga Zakona dovršit ce se po odredbama izvornoga Zakona.

Clanak 58.

Uređuje stupanje Zakona o izmjenama i dopunama na snagu.

TEKST VAŽEĆEG ZAKONA O FINANCIRANJU VODNOG GOSPODARSTVA (IZVADAK)

1. Clanci koji se mijenjaju

Clanak 2.

Financiranje vodnog gospodarstva zasniva se na nacelima:

1. sredstva za financiranje vodnog gospodarstva, osiguravaju se iz državnog proračuna i naknada koje placaju korisnici vodnog sustava, te drugih sredstava određenih ovim Zakonom,
2. sredstva svake naknade mogu se koristiti samo za namjene određene ovim Zakonom,
3. sredstva naknada koriste se prema nacelu solidarnosti svih korisnika na području Republike Hrvatske odnosno na slivnom području, osim u slučaju kada je ovim Zakonom drugacije određeno (melioracijski sustavi za navodnjavanje),
4. sredstva za financiranje građenja novih vodnih građevina za korištenje vode za vodoopskrbu i za zaštitu voda, koje nisu u vlasništvu Republike Hrvatske, daju se kao kreditna sredstva ili kao sudjelovanje u ulaganju na temelju kojega davatelj sredstava stječe vlasnička prava (udjeli, dionice).

Clanak 3.

Poslovi i zadaci za koje se financiranje osiguravaju sredstva prema ovome Zakonu, jesu:

1. stručni, administrativni i drugi poslovi upravljanja vodnim sustavom, koji imaju obilježja javnih službi,
 - 1.1. priprema vodnogospodarskih osnova i planova, priprema i provođenje mjera za održavanje vodnog režima, izrada studija, istražni i slični poslovi,
 - 1.2. vođenje vodnog informatickog sustava i vodne dokumentacije,
 - 1.3. priprema i izdavanje vodopravnih akata na osnovi javnih ovlasti i stručni poslovi u vezi s davanjem koncesija na vodama i vodnom dobru,
 - 1.4. vodni nadzor (clanak 158. točka 10. Zakona o vodama),
 - 1.5. poslovi prikupljanja sredstava iz clanka 4. ovoga Zakona, koje obavljaju "Hrvatske vode",
 - 1.6. stručni poslovi izvršavanja planova upravljanja vodama i drugih planova koji se odnose na održavanje vodnog režima (investitorski poslovi),
 - 1.7. stručni poslovi iz područja upravljanja vodama za potrebe državnih tijela, jedinica lokalne samouprave i uprave,
2. uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda
 - 2.1. priprema planova za obranu od poplava i obranu od leda, planova za zaštitu od erozija, bujica i drugih odgovarajućih planskih akata,

- 2.2. redovno tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka, regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina,
- 2.3. građenje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina,
3. korištenje voda (osiguravanje vodnih zaliha)
 - 3.1. prikupljanje i vodenje podataka o zalihama voda i njihovu korištenju,
 - 3.2. kontrola stanja zaliha voda i poduzimanje mjera za njihovo racionalno korištenje,
 - 3.3. vodoistražni radovi,
 - 3.4. građenje vodnih građevina za korištenje voda (članak 9. stavak 1. točka 3.a. Zakona o vodama),
4. zaštita voda
 - 4.1. priprema planova za zaštitu voda i organiziranje njihova provođenja,
 - 4.2. praćenje i utvrđivanje kakvoće voda i poduzimanje mjera za njihovu zaštitu;
 - 4.3. građenje vodnih građevina za zaštitu voda (članak 9. stavak 1. točka 4. Zakona o vodama),
5. uređenje i održavanje melioracijskih sustava
 - 5.1. tehničko i gospodarsko održavanje melioracijskih sustava za odvodnju i za navodnjavanje,
 - 5.2. upravljanje melioracijskim sustavima,
 - 5.3. građenje melioracijskih sustava.

Članak 4.

Izvori sredstava za financiranje vodnog gospodarstva jesu:

1. državni proračun,
2. naknada za korištenje voda,
3. naknada za zaštitu voda,
4. naknada za vadenje pijeska i šljunka,
5. slivna vodna naknada,
6. proračuni jedinica lokalne samouprave i uprave,
7. ostali izvori.

Sredstva iz stavka 1. točka 2. do 5. ovoga članka smatraju se javnim prihodima.

Sredstva iz stavka 1. točka 1. do 5. ovoga članka uplacuju se na račun "Hrvatskih voda".

Članak 5.

Sredstva državnog proračuna koriste se za financiranje poslova i namjena kojima se ostvaruje upravljanje vodama iz članka 3. točke 1. i 2. ovoga Zakona.

Članak 8.

Potrebna sredstva državnog proračuna za namjene iz članka 5. Zakona utvrđuju se na temelju opsega i vrijednosti planom utvrđenih poslova i namjena koje se financiraju sredstvima državnog proračuna.

Planom poslova i namjena iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Upravno vijeće Hrvatskih voda uz suglasnost ravnatelja Državne uprave za vode.

Clanak 9.

Naknada za korištenje voda placa se za zahvacanje i korištenje voda, i za korištenje vodnih snaga, osim za opcu uporabu voda (clanak 26. Zakona o vodama).

Sredstva naknade za korištenje voda koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. tocka 3. ovoga Zakona i za razmjerno sudjelovanje u financiranju poslova i namjena iz clanka 3. tocke 1. ovoga Zakona.

Iznimno od stavka 3. ovog clanka, sredstva naknade za korištenje voda koju placaju korisnici u melioracijskom sustavu za navodnjavanje koriste se za financiranje tehnickog i gospodarskog održavanja i upravljanje tim melioracijskim sustavom (clanak 3. tocka 5. podtocke 5.1. i 5.2. ovoga Zakona).

Clanak 12.

Visinu naknade (tarifa) za korištenje voda određuje Vlada Republike Hrvatske. Visina naknade može se odrediti u razlicitim iznosima ovisno o kakvoci vode, specificnim uvjetima i ulaganjima potrebnim radi osiguravanja potrebnih kolicina vode.

Iznimno od stavka 1. ovoga clanka, visinu naknade za korištenje vode za navodnjavanje u melioracijskom sustavu određuje županijska skupština uz prethodno mišljenje "Hrvatskih voda", a na temelju godišnjeg proračuna ukupnih troškova tehnickog i gospodarskog održavanja toga sustava i troškova raspodjele vode korisnicima.

Ako se na određenom slivnom području ili dijelu toga područja voda koristi za navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta, bez mogućnosti pojedinacnog mjerenja kolicine isporučene, odnosno iskorištene vode, umjesto naknade za korištenje voda korisnici placaju povećani iznos vodne naknade.

Clanak 13.

Naknada za zaštitu voda placa se za onečišćavanje i zagađivanje voda.

Sredstva naknade koriste se za financiranje namjena iz clanka 3. tocke 4. ovoga Zakona i za razmjerno sudjelovanje u financiranju poslova i namjena iz clanka 3. tocke 1. ovoga Zakona.

Clanak 14.

Naknadu za zaštitu voda placaju pravne i fizicke osobe koje ispuštaju otpadne vode ili druge tvari kojima se onečišćuju vode, ili pogoršava njihova kakvoća i uporabljivost.

Naknada za zaštitu voda plaća se prema količini ispuštene otpadne vode i stupnju utjecaja na pogoršanje kakvoće ili uporabivosti vode (količina ispuštene opasne tvari, intenzitet utjecaja na promjenu kakvoće vode i dr.).

Visinu naknade za zaštitu voda određuje Vlada Republike Hrvatske.

Visina naknade za zaštitu voda, osim naknade koju plaćaju obveznici koji vlastitim uredajima pročišćavaju vodu, ne može biti manja od cijene pročišćavanja otpadnih voda.

Članak 16.

Naknada za vadenje pijeska i šljunka plaća se prema količini izvadene tvari (m³).

Visinu naknade određuje Upravno vijeće "Hrvatskih voda" uz suglasnost ravnatelja Državne uprave za vode.

Naknada iz stavka 1. ovoga članka ne plaća se za količine pijeska i šljunka izvadene prilikom regulacijskih radova na vodama, koje se koriste za građenje i održavanje vodotoka i vodnih građevina.

Odluka iz stavka 2. ovog članka objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 17.

Slivnu vodnu naknadu (u daljnjem tekstu: vodna naknada) plaćaju vlasnici odnosno korisnici zemljišta i drugih nekretnina na slivnom području.

Sredstva vodne naknade koriste se za financiranje namjena iz članka 3. točke 1, točke 2. podtočke 2.1. i 2.2. koje se odnose na upravljanje lokalnim vodama, te za financiranje održavanja i upravljanja melioracijskim sustavom za odvodnjavanje iz članka 3. točke 5. ovoga Zakona.

Sredstva vodne naknade koriste se na slivnom području na kojem su ostvarena.

Članak 18.

Vodnu naknadu plaćaju:

1. za poljoprivredno zemljište, šume i šumsko zemljište, građevinsko i drugo zemljište - osobe koje se u katastru zemljišta vode kao posjednici odnosno drugi nositelji stvarnopravnih ovlasti na nekretninama,
2. za poslovne prostorije i druge nekretnine koje se koriste za obavljanje gospodarskih i drugih djelatnosti (industrija, različite gospodarske djelatnosti, banke, ustanove, državna tijela i tijela jedinica lokalne samouprave i dr.) - vlasnici, odnosno drugi nositelji stvarnopravnih ovlasti na tim nekretninama,
3. za stambene zgrade i stanove u naseljima s urednim građevinskim zemljištem koje se takvim smatra prema Zakonu o komunalnom gospodarstvu - vlasnici odnosno drugi

ovlaštene korisnici tih nekretnina,

4. za prometnice (ceste, željeznice, luke, pristaništa, zrakoplovna pristaništa i dr.) - vlasnici, odnosno drugi nositelji stvarnopravnih ovlasti;

5. za nekretnine komunalnog značenja, za športske objekte i druge nekretnine u javnoj uporabi (parkovi, tržnice, kupališta, lokalne ceste i dr.) - vlasnici odnosno drugi nositelji stvarnopravnih ovlasti.

Nositelji stvarnopravnih ovlasti iz stavka 1. ovog članka jesu osobe koje na temelju ugovora ili na temelju akta nadležnog tijela ostvaruju pravo upravljanja ili korištenja zemljišta odnosno drugih nekretnina i placaju poreze, naknade i druge novčane obveze u vezi s njihovim korištenjem.

Članak 19.

Vodna naknada se ne plaća na:

1. zemljišta i druge nekretnine koje se koriste za potrebe domovinske obrane (vojarnice, vojna vježbališta i dr.), socijalnu zaštitu i objekte za obavljanje vjerskih obreda. Ovo oslobodenje ne odnosi se na zemljišta i druge nekretnine istih osoba koje se koriste za poljoprivredne svrhe, za obavljanje gospodarskih i sličnih djelatnosti, šport, rekreaciju i druge namjene,

2. zemljišta koja su prema Zakonu o vodama vodno dobro, odnosno javno vodno dobro,

3. zemljišta pod zgradama ako se plaća vodna naknada za poslovni, odnosno stambeni prostor.

Od plaćanja vodne naknade koja se plaća prema stopi od katastarskog prihoda oslobadaju se vlasnici, odnosno korisnici zemljišta stariji od 65 godina i osobe koje su zbog invalidnosti nesposobne za rad, ako u domaćinstvu nema drugih članova sposobnih za rad, te ako zemljište nije dano u zakup drugih osoba.

Radi korištenja prava na oslobodenje od plaćanja vodne naknade osobe iz stavka 1. ovog članka dužne su "Hrvatskim vodama" dati pismene dokaze ili uvid u pismenu dokumentaciju o ispunjenju uvjeta za oslobodenje od plaćanja naknade.

Vlada Republike Hrvatske, županijska skupština, odnosno Skupština Grada Zagreba može od plaćanja vodne naknade osloboditi bolnice, škole i druge pravne, odnosno fizičke osobe uz uvjet da odgovarajući iznos tako umanjene vodne naknade namiri iz proračuna.

Članak 20.

Ako je na poljoprivrednom zemljištu uslijed elementarnih nepogoda, ratnih prilika ili drugih izvanrednih događaja koje vlasnik, odnosno korisnik zemljišta nije mogao spriječiti, izostao prinos ili je umanjen najmanje za 50 % u odnosu na ukupni katastarski prihod istog vlasnika, odnosno korisnika, "Hrvatske vode" otpisat će utvrđeni iznos vodne naknade ili njegov razmjerni dio.

Visinu štete utvrđuje komisija županije odnosno Grada Zagreba na cijem je području zemljište na kojem je šteta nastala.

Članak 21.

Vlasnici i korisnici zemljišta za koje se utvrđuje katastarski prihod placaju vodnu naknadu po stopi od katastarskog prihoda.

Vlasnici i korisnici zemljišta i drugih nekretnina, osim zemljišta iz stavka 1. ovog članka, placaju vodnu naknadu prema jedinici površine (hektar, m²).

Članak 22.

Stope vodne naknade koja se placa prema jedinici površine određuju županijske skupštine na slivnom području na prijedlog "Hrvatskih voda".

Stope i visine vodne naknade određuju se za razdoblje od dvije, a najviše pet godina.

Odluka o stopama i visinama vodnih naknada objavljuje se u službenim glasilima županija.

Članak 23.

Stope i visine vodne naknade određuju se na temelju ukupne vrijednosti radova i zadataka utvrđenih planom upravljanja lokalnim vodama na slivnom području i u skladu s mjerilima i normama za obavljanje tih poslova koje na prijedlog "Hrvatskih voda" donosi ravnatelj Državne uprave za vode.

U svrhu pravicnog rasporeda troškova slivno područje može se podijeliti na odsjeke s obzirom na opseg i stupanj izgrađenosti vodnog sustava, namjenu i uvjete korištenja zemljišta i drugih nekretnina. Za svaki odsjek slivnog područja utvrđuje se vrijednost planiranih radova i zadataka prema kojem se određuju stope i visine vodne naknade.

Odluku o podjeli slivnog područja prema stavku 2. ovog članka donose županijske skupštine na slivnom području na prijedlog "Hrvatskih voda".

Članak 24.

U svrhu ujednačavanja kriterija za određivanje stopa i visina vodnih naknada Vlada Republike Hrvatske propisuje:

1. minimalne stope i visine vodne naknade, s obzirom na stupanj izgrađenosti i opseg korištenja vodnog sustava na pojedinim slivnim područjima,
2. koeficijente u odnosu na prosječnu vodnu naknadu na slivnom području prema kojima se, s obzirom na gospodarsko značenje djelatnosti i vrijednost nekretnina, određuje stopa

odnosno visina vodne naknade za pojedine kategorije obveznika iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske može odrediti jedinstvene visine vodne naknade na razini Republike za nekretnine kojima upravljaju veliki gospodarski sustavi (šume, ceste, željeznica, zrakoplovna pristaništa i dr.).

Članak 25.

Ako županijske skupštine na slivnom području ne donesu odluku o visini vodne naknade "Hrvatske vode" će privremeno, do donošenja takve odluke, primijeniti stope i visine vodne naknade iz članka 24. ovoga Zakona.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka ravnatelj Državne uprave za vode će na prijedlog "Hrvatskih voda" donijeti privremeni plan upravljanja vodama na slivnom području.

Članak 26.

Iz proračuna jedinica lokalne samouprave i uprave osiguravaju se sredstva za financiranje namjena iz članka 3. točke 2. i točke 5. ovoga Zakona koje se odnose na upravljanje lokalnim vodama, ako sredstva vodne naknade nisu dovoljna za izvršenje planom utvrđenog opsega poslova, te za ulaganja u gradnje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina na lokalnim vodama i melioracijskih vodnih građevina (članak 3. točka 2. podtočka 2.3. i točka 5. podtočka 5.3).

Sredstva iz stavka 1. ovog članka doznacuju se "Hrvatskim vodama" na način i u rokovima koje sporazumno utvrđuju ta pravna osoba i davatelj sredstava.

Članak 27.

Jedinica lokalne samouprave i uprave koja je sredstvima svoga proračuna financirala uređenje melioracijskog sustava za odvodnju (članak 100. stavak 3. Zakona o vodama) može radi namirenja troškova takvih ulaganja ili dijela tih troškova uvesti obvezu plaćanja posebne naknade.

Plaćanje posebne naknade uvodi se odlukom županijske skupštine odnosno gradskog ili općinskog vijeća na području na kojem se uređuje melioracijski sustav za odvodnju.

Posebnu naknadu iz stavka 1. ovog članka plaćaju svi vlasnici odnosno posjednici poljoprivrednog i šumskog zemljišta i drugog zemljišta koje se koristi u poljoprivredne i slične svrhe, te vlasnici odnosno nositelji stvarnopravnih ovlasti na prometnicama na području u kojem se uređuje melioracijski sustav za odvodnju.

Na određivanje posebne naknade primjenjuje se odredba članka 21. ovoga Zakona.

Članak 29.

Pravne i fizičke osobe mogu vlastitim sredstvima financirati ulaganja u gradnje vodnih građevina ili izvođenje drugih radova kojima se poboljšava vodni režim, odnosno omogućuje namjensko korištenje voda za određene potrebe.

Sredstva iz stavka 1. ovog članka koja se ulažu radi gradnje vodnih građevina ili izvođenje drugih radova na objektima kojima upravljaju "Hrvatske vode", ulažu se u skladu s ugovorom koji zaključuju "Hrvatske vode" i ulagaci.

Osobe iz stavka 1. ovog članka na osnovi ulaganja stječu vlasnička i druga prava ako to nije suprotno odredbama Zakona o vodama.

Članak 31.

Iznos naknade za korištenje voda, koju plaća pojedini obveznik utvrđuje se rješenjem "Hrvatskih voda", koje se donosi za razdoblje od jedne kalendarske godine ili za kraće razdoblje određeno propisom iz članka 44. ovoga Zakona.

Naknadu za korištenje voda od pravnih i fizičkih osoba koji neposredno zahvacaju i crpe vodu iz njena prirodnog ležišta obračunavaju i naplaćuju "Hrvatske vode".

Naknadu za korištenje voda od potrošača priključenih na vodoopskrbni sustav obračunavaju i naplaćuju pravne osobe koje obavljaju vodoopskrbnu djelatnost. Naplacene iznose naknade, ove pravne osobe vode na prelaznom računu i doznacuju "Hrvatskim vodama" u rokovima i na način određen propisom iz članka 41. Zakona. Za poslove iz stavka 3. ovoga članka pravna osoba ima pravo na naknadu prema Ugovoru koji zaključuje s "Hrvatskim vodama" u iznosu koji ne može biti veći od 5% naplacene naknade.

Članak 32.

Pravne odnosno fizičke osobe korisnici vodne snage za proizvodnju električne energije obračunavaju i plaćaju naknadu za korištenje voda prema ukupno proizvedenoj količini električne energije izraženoj u kWh u proteklom mjesecu.

Rješenjem koje donose "Hrvatske vode" utvrđuje se konačni obračun naknade iz stavka 1. ovog članka.

Članak 33.

Iznos naknade za zaštitu voda koju plaća pojedini obveznik utvrđuje se rješenjem "Hrvatskih voda", koje se donosi za razdoblje od jedne kalendarske godine ili za kraće vremensko razdoblje određeno propisom iz članka 44. ovoga Zakona.

Naknadu za zaštitu voda od vlasnika, odnosno korisnika stanova i poslovnih prostorija priključenih na vodoopskrbni sustav, osim onih koji ispuštaju tehnološke otpadne vode za koje se mjeri stupanj onečišćenja, obračunavaju i naplaćuju pravne osobe koje obavljaju vodoopskrbnu djelatnost prema količini isporučene vode. Naplacene iznose naknade, ove pravne osobe vode na prijelaznom računu i doznacuju "Hrvatskim vodama" u rokovima i na način određen propisom iz članka 44. ovoga Zakona.

Naknadu za zaštitu voda od osoba koje ispuštaju tehnološke otpadne vode za koje se mjeri stupanj onečišćenja i od korisnika stanova i poslovnih prostorija koje nisu priključene na vodoopskrbni sustav, obračunavaju i naplacuju "Hrvatske vode".

Za poslove iz stavka 2. ovog članka pravna osoba ima pravo na naknadu prema ugovoru koji zaključuje s "Hrvatskim vodama" u iznosu koji ne može biti veći od 5 % naplacene naknade.

Članak 35.

Obračun, pojedinačno utvrđivanje iznosa i naplatu vodne naknade, osim vodne naknade iz članka 37. ovoga Zakona, obavljaju "Hrvatske vode".

Iznos naknade koji plaća pojedini obveznik utvrđuje se rješenjem koje se donosi za razdoblje od jedne kalendarske godine.

Protiv rješenja o utvrđivanju iznosa vodne naknade može se podnijeti žalba Državnoj upravi za vode. Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana primitka rješenja.

Članak 36.

Nadležno tijelo za katastar dužno je "Hrvatskim vodama" bez naknade dati podatke o vlasnicima, odnosno posjednicima zemljišta, površini zemljišta i visini katastarskog prihoda, te promjenama u katastru zemljišta najkasnije do 15. veljače svake godine.

Ako podaci o površini, kulturi, klasi i drugi podaci o zemljištu nisu u skladu sa stvarnim stanjem, mogu se koristiti i drugi podaci prikupljeni i obrađeni na način određen odlukom županijske skupštine.

Opcinski sud dužan je omogućiti ovlaštenim zaposlenicima "Hrvatskih voda" uvid u zemljišne knjige radi utvrđivanja prava vlasništva na nekretninama.

Članak 37.

Poslove pripreme rješenja, obračuna, pojedinačnog utvrđivanja iznosa vodne naknade koja se plaća po jedinici površine stambenog i poslovnog prostora i naplatu ove naknade, obavlja pravna osoba odnosno tijelo koje obavlja poslove utvrđivanja iznosa i naplate komunalne naknade koja se plaća po jedinici površine na način, po postupku i u rokovima propisanim za utvrđivanje visine i naplatu komunalne naknade. Ova naknada plaća se na poseban račun "Hrvatskih voda".

Za poslove iz stavka 1. ovog članka pravna osoba, odnosno tijelo koje ih obavlja ima pravo na naknadu prema ugovoru koji zaključuje s "Hrvatskim vodama", s time da iznos naknade ne može biti veći od 5 % naplacenog iznosa vodne naknade.

Clanak 38.

Vodna naknada koja se placa po stopi od katastarskog prihoda placa se u cetiri jednaka tromjesečna obroka.

Vodna naknada koja se placa prema jedinici površine nekretnine placa se u mjesečnim obrocima.

Odlukom kojom se određuju stope i visine vodne naknade, može se propisati da se vodna naknada za određene nekretnine, odnosno do određenog ukupnog iznosa, placa i u dužim vremenskim razmacima.

Clanak 39.

Glede utvrđivanja pojedinačnih obaveza za plaćanje naknada iz članka 4. točke 2. do 5. ovoga Zakona, redovne i prisilne naplate tih sredstava, primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Clanak 40.

Naplatu dospjelih neplaćenih iznosa naknada iz članka 4. točke 2. do 5. ovoga Zakona zajedno s pripadajućim kamatama, od obveznika čiji se platni promet obavlja preko racuna koje vode ovlaštene organizacije za obavljanje platnog prometa, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, obavljaju te organizacije na temelju izvršnog rješenja, prijenosom sredstava s racuna obveznika na racun "Hrvatskih voda".

Clanak 41.

Protiv rješenja "Hrvatskih voda" o utvrđivanju obveze plaćanja naknada iz članka 4. stavka 1. točke 2. do 5. ovoga Zakona može se podnijeti žalba Državnoj upravi za vode u roku od osam dana od dana primitka rješenja.

Clanak 42.

Zatezne kamate na nepravodobno plaćene iznose sredstava iz članka 4. stavka 1. točke 1. do 5. ovoga Zakona obračunavaju se i plaćaju prema kamatnoj stopi propisanoj za nepravodobno plaćanje poreza na dohodak.

Clanak 43.

U pogledu zastare obracuna i naplate sredstava iz članka 4. stavka 1. točke 1. do 5. ovoga Zakona primjenjuju se propisi o zastari obracuna i plaćanja poreza na dohodak.

Clanak 44.

Bliže propise o načinu određivanja stopa i visina naknade, osnovice i iznosa obveza, načinu i rokovima plaćanja, obvezi i načinu vođenja očevidnika, dostavljanju podataka i izvješća o načinu provođenja nadzora nad obracunom i plaćanjem sredstava iz članka 4. stavka 1. točke 1. do 5. ovoga Zakona, donosi ravnatelj Državne uprave za vode.

Clanak 45.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega obavljaju vodopravni inspektori, te službenici Državne uprave za vode koje na to ovlasti ravnatelj.

U provođenju nadzora iz stavka 1. ovog clanka vodopravni inspektor i ovlaštene službenici Državne uprave za vode, imaju pravo pregledavati poslovne knjige i poslovne prostorije radi prikupljanja podataka potrebnih za utvrđivanje izvršavanja obveza o obracunu i plaćanju doprinosa i naknada iz clanka 4. stavka 1. točke 1. do 5. ovoga Zakona. Obveznik plaćanja doprinosa i naknada dužan je omogućiti pregled poslovnih knjiga i poslovnih prostorija.

Ako vodopravni inspektor ili ovlaštene službenici Državne uprave za vode u provođenju nadzora iz stavka 2. ovog clanka utvrdi da su povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenog na osnovi njega i pismeno će konstatirati povrede i rješenjem odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

Clanak 46.

Kontrolu zakonitosti, ispravnosti i pravodobnosti obracuna i uplate javnih prihoda iz clanka 4. stavka 1. točke 2. do 5. ovoga Zakona obavlja financijska policija.

Ako financijska policija u postupku kontrole utvrdi radnje koje imaju obilježje prekršaja pokrenut će prekršajni postupak kod nadležnog prekršajnog suda.

Clanak 47.

Državna uprava za vode može zahtijevati od Državnog ureda za reviziju da obavi pregled financijskog poslovanja "Hrvatskih voda" u pogledu namjenskog i zakonitog korištenja sredstava iz clanka 4. ovoga Zakona.

Clanak 48.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj:

1. (ova točka je brisana - prema clanku 12. ZIDZFBVG)
2. pravna osoba koja obavlja vodoopskrbnu djelatnost ako ne obracuna i pravodobno ne doznaci sredstva naknade za korištenje voda (clanak 31. stavak 3),
3. pravna odnosno fizička osoba korisnik vodnih snaga za proizvodnju električne energije koja ne obracuna i pravodobno ne doznaci sredstva naknade za korištenje voda (clanak 32),
4. pravna osoba koja je dužna obracunavati i naplaciivati naknadu za zaštitu voda ako ne obracuna i ne doznaci ta sredstva (clanku 33. stavka 3),
5. pravna odnosno fizička osoba koja ne omogući pregled poslovnih knjiga i poslovnih prostorija radi prikupljanja podataka potrebnih za utvrđivanje obaveze obracuna i plaćanja doprinosa i naknada iz clanka 4. ovoga Zakona (clanak 45. stavka 2).
6. pravna osoba, odnosno odgovorna osoba upravnog odjela jedinice lokalne samouprave, tijelo koje je dužno obavljati poslove utvrđivanja iznosa i naplate komunalne naknade

ako ne obracuna i pojedinačno utvrdi iznos naknade koji se placa po jedinici površine (clanak 37. Zakona).

Za prekršaj iz stavka 1. ovog clanka odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit ce se novcanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

Clanak 52.

Do 30. lipnja 1996. godine donijet ce:

1. Vlada Republike Hrvatske propis iz clanka 24. stavak 1. ovoga Zakona,
2. ravnatelj Državne uprave za vode propis iz clanka 23. stavka 1. ovoga Zakona,
3. županijske skupštine odnosno Gradska skupština Zagreba propise iz clanka 12. stavak 2. ovoga Zakona.

Do 31. prosinca 1996. godine donijet ce:

1. Sabor Republike Hrvatske propis iz clanka 8. stavak 1. ovoga Zakona,
2. Vlada Republike Hrvatske propise iz clanka 12. stavka 1. i clanka 14. stavka 3. ovoga Zakona,
3. ravnatelj Državne uprave za vode propise iz clanka 44. ovoga Zakona,
4. "Hrvatske vode" uz suglasnost ravnatelja Državne uprave za vode akt iz clanka 16. stavka 2. ovoga Zakona,
5. županijske skupštine propise iz clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

Clanak 54.

Poslove i ovlasti stavljene ovim Zakonom u djelokrug "Hrvatskih voda", do pocetka rada ove pravne osobe obavljat ce Javno vodoprivredno poduzece "Hrvatska vodoprivreda".

Iznimno od stavka 1. ovog clanka, poslove i ovlasti u vezi s obracunom i naplatom vodne naknade i korištenjem sredstava te naknade za financiranje namjena na slivnim podrucjima obavljati ce do 30. lipnja 1996. godine javna vodoprivredna poduzeca za slivna podrucja. Nadležno tijelo za katastar i Porezna uprava dužni su javnim vodoprivrednim poduzecima za slivna podrucja dati podatke potrebne za obracun vodne naknade koja se placa po stopi od katastarskog prihoda za 1996. godinu.

Ravnatelj Državne uprave za vode može donijeti bliže propise radi provodenja odredaba ovog clanka.

2. Clanak koji se briše

Clanak 28.

Na donošenje akata o utvrđivanju pojedinačnih iznosa posebne naknade, iz clanka 27. ovoga Zakona, žalbu, obnovu postupka, naplatu i nastupanje zastare primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje utvrđivanje i naplata županijskih, gradskih i općinskih poreza.